ԳԻՐՔ

Սրբոյ

Ասացեալ մերոյն

Եփրեմի։

Եւ տպագրե-
ցաւ ի հրամանաւ

Սրբազան Պատ-
րիարքին Աստուածաբան

գիտնականին՝ ՏՆ

Յակոբայ։

ՌՃՂ

1741

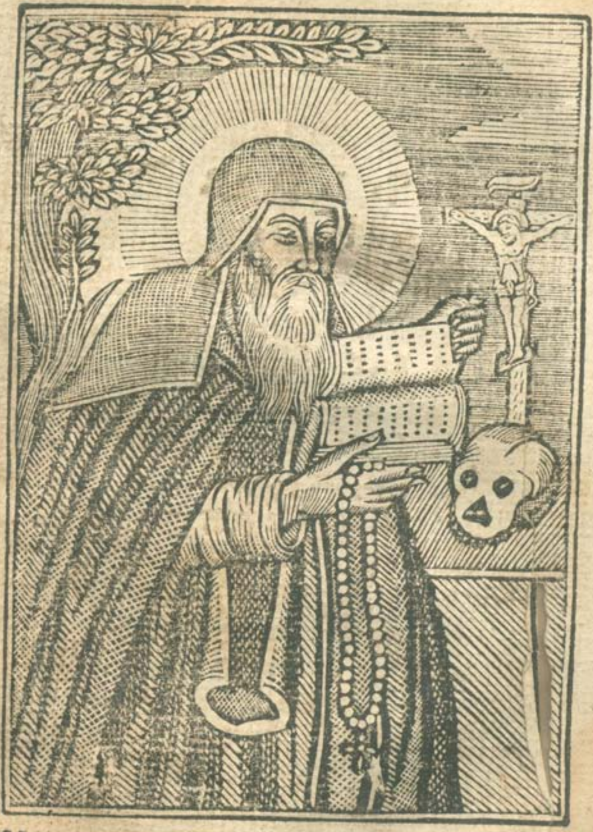

Սբ Հայրն Եփրեմ յանապատին միշտ աղօթէր։
Աղօթողաց եղբարց բազմաց գլուխ տառն Թ. ՎԸ

*Աղօթք զօրաւոր Սբյ հօրն Ներսեսի
Կլայեցւոյն Շնորհալւոյ։

*Ասացեալ խօսք ընդ Աստուծոյ։

(Ա)

ՏԵ՛Ս ՏԷՐ ԶՏԱ-
ռապանս իմ և զցաւս հո
գւոյ իմոյ բազմամեղիս.
դա՛րձ՝ ներեա՛ և ՚ի քե՛զ
առաջնորդեա՛։ Որ ասացեր՝ դարձա
րո՛ւք առ իս, և ես դառնամ առ ձեզ։

(Բ)

Ինձ լքելոյս ողորմեա. ինձ եղկե
լւոյս օգնեա. ինձ խաւարելոյս

ձա

ճառագայթեամ․ ինձ մոլորելոյս ա
ռաջնորդեամ․ որ լի՛ եմ մեղօք և
անթիւ յանցանօք․ և՚ի յորձանս ա
նօրէնութե տարաբերեալ ծփիմ։

(Գ)

Ո՜վ պետրոսին ձեռնարկեամ․ գո
չեմ ո՜վ մաքսաւորն արդարանալ։

(Դ)

Շնորհեամ ո՜վ զաւազակին․ բաց
ինձ զդուռն կենաց ճանապարհին
և մեծ արքունական առագաստին։

(Ե)

Ո՜վ խորք մեծութե և իմաստութե՝
կամ զըմբռնելո՛ որ ՚ի խորս
ծովուն անկեալ եմ մեղօք․ զերծո՛
և զօրացո՛ զիս առնել զկամս քո․
սրբեալ և լուալ ՚ի տղմէ և՚ի դիւշէրի
զամ անօրէնութի և զհեղգութիսիմ։

(Զ)

Աղբիւրդ կենդանութե՝ արբո՛
զծարաւ հոգիս իմ յառատաբուղխ
վտակէ քումմէ․ որ պապաքեալ տո

չորիմ ՚ի բազում անօրէնութեանց իմոց. խթեա ՚ի քարացեալ սրտի իմ. և հան ինձ արտասուս ապաշխարութե՟։

(Է)

Գանձդ ամենայն բարութեանց. շնորհեա ինձ դանկի միոյ չափ ՚ի բազում քո առատ բարեացդ՝ որ չարաչար եմ աղքատացեալ և մերկացեալ. զգեցո և կերակրեա զիս արտասուօք ապաշխարութեան։

(Ը)

Լոյս ճշմարիտ Ք՟ս՝ որ լուսաւորես զա՟մ մարդ՝ լուսաւորեա ըզ խաւարեալս մեղօք. բաց զաչս սրտի իմոյ. և հաստատեա յերկիւղ և ՚ի սէր պատուիրանաց քոց.

(Թ)

Մի՛ դատեր. և մի՛ դատապարտեր զիս Տ՟ր ըստ անբաւ զաղէր գործոց իմոց. և մի՛ կացուսցես զիս ընդ այլսն՝ որք զայրացուցին զքեզ. այլ ընդ փառաւորեալսն փառա

ւո

ւորեա՛. և ընդ պսակելոցն պսակեա՛ և ընդ բերկրելոցն ուրախացո՛ :

(ԺԱ)

Շա՛տ է ինձ Տէր. բայց յուսամ յողորմութիւնդ քո. զի և շունք կերակրին 'ի փշրանաց անկելոց սեղանոյ տեառն իւրեանց. շուն կոչեա՛ զիս Տէր՝ զի գայցեմ զկնի քո: Հովիւ բարի՝ խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս: Նմանապէս բարի Յիսուս՝ փըրկեա՛ զիս 'ի բազմութենէ ալեաց ծովու մեղաց իմոց. և տո՛ւր ինձ նաւահանգիստ խաղաղութեան:

(ԺԲ)

Տո՛ւր ինձ Տէր սուգ. և արտասուօք կարողացո՛ զմարմինս իմ. կակղացո՛ զքարացեալ սիրտս իմ. և ժողովեա՛ զմիտս իմ 'ի քեզ: Ջնջեա՛ զբազմութիւն յանցանաց իմոց. և շնորհեա՛ ինձ զօգուտն իմ: Ընկա՛լ և մի՛ անտես առներ զհառաչանս սրտի իմոյ:

Տուր

(ԺԲ)

Տո՛ւր ինձ իմաստութի՛ւն. և տնկեա՛ տր զահ և զերկիւղ քո 'ի սրտի իմում: Լուսաւորեա՛ զխորհուրդս իմ. կարողացո՛ զմարմինս իմ ժուժկալութեամբ կալ 'ի պատուիրանի քում յամենայն ժամ:

(ԺԳ)

Բա՛ց տր զաչս սրտի իմոյ. և լուսաւորեա՛ հոգւովդ սրբով: Պարգևեա՛ ինձ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ ողջալ հանապազ. ահի՛ւ և դողութեամբ կալ առաջի՝ յա̄մ ժամ անզբաղ:

(ԺԴ)

Ո՛վ բարերար և մարդասէր տր՝ առանց չարչարանաց և ժուժկալուեց զխո՛րդ ազատեցոյց 'ի բազմութէ մեղաց իմոց. զի մարմնով տկա՛ր եմ. և հոգւով խաւար. ողորմեա՛ տր՝ և որպ կամիս օգնեա՛ ինձ:

(ԺԵ)

Անոխակալ տր՝ մի՛ վասն բազում

չարեաց իմոց անտես առներ զիս. այլ դարձի՛ր 'ի յիս՝ և դարձո՛ զամ̃ ցանկութիւն իմ 'ի քեզ. և զքե՛զ տուր միայն սիրել 'ի բոլոր սրտէ իմմէ. 'ի նո՛ւազ և յանպաճուճ կերակրոց ամբո՛ղջ պահեա՛ զմարմինս իմ:

(Ժ.Զ.)

Պատկերացո՛ տէր՝ զանհրաժեշտ գալուստ քո առաջի աչաց իմոց. և դողացո՛ զմարմինս իմ ողբալ և լալ անդադար յերկիւղէ ահեղ դատաստանաց քոց. և մի՛ փակեր զգութ արարչական սիրոյ 'ի ստեղծուածոյս քո՝ որ մեղօքս եմ մեռել:

(Ժ.Է.)

Աճեցո՛ տէր զբարիս գործել ինձ յամ̃ ժամ. և խափանեա՛ զամ̃ չարիս 'ի չար մտաց իմոց. 'ի պիղծ և յանուղղայ գնացից՝ և 'ի չար սովորութենէ դադարեցո՛ զիս. և հաստատեա՛ յերկիւղ և 'ի սէր պատուիրանաց քոց.

 Սրբե

(Ժ.Ը.)

Արեգակնդ արդարութեան՝ փըր
կիչ իմ և ազատիչդ յս՟ քս՟. 'ի լոյս
քո ապա՛ւինիմ. լուսաւորեա՛ և ջեր
մացո՛ զսիրտս իմ: Հրակիզեա՛ զչար
խորհուրդս իմ. և հալեա՛ զսառնա
մանիք մեղաց իմոց: Շնորհեա՛ տր՟
գարուն հոգւոյ իմոյ՝ ծաղկիլ և
պտղաբերել զարդարութեան պտուղն:

(Ժ.Թ.)

Ազատիչդ քս՟՝ ազատեա՛ զիս 'ի
դառնաշունչ օդոց մեղաց ձմերայ
նոց. զխաւարեալ և զսառուցեալ հո
գիս իմ պայծառացո՛ և ջերմացո՛. և
ցօղեա՛ զցօղն շնորհի ջերմութեան քո
'ի յանդաստանս մտաց սրտի իմոյ:

(Ի)

Շնչեա՛ տր՟ զհարաւ քաղցրութեան
շնչոյ հոգւոյդ սրբոյ 'ի խըստա
ցեալ և 'ի թանձրացեալ սիրտս իմ.
և զարթո՛ ուրախընդոստ փայլատակ
մամբ քո զսառնացեալ և զցամա
քեալ միտս իմ:

Բաց

(ԻԱ.)

Բա՛ց տ՟ր զփակեալ դուռն սրտի
իմոյ. և ծագեա՛ ի ներքս զլու-
սաւորութիւն ճառագայթից քոց :
Սրբեա՛ և զաղտ մեղաց իմոց. և
զվէրս հոգւոյ իմոյ բժշկեա՛ :
Ամրացո՛ երկիւղիւ քո և զօրացո՛
առնել զարդարութիւն յա՟մ ժամ:

(ԻԲ)

Աղբերացո՛ տ՟ր զգլուխ իմ 'ի բըղ-
խումն արտասուաց. լուա՛ զթա-
րախ հոգւոյ իմոյ. սրբեա՛ զզգայա-
րանս իմ: Եւ զգործօղս չարեաց՝
փոխարկեա՛ 'ի զղջումն ջերմ սիրոյ
քո՝ զգաստ մարմնով կեալ 'ի պատ-
ուիրանի քում:

(ԻԳ.)

Ձգեա՛ տ՟ր զձեռն քո 'ի նաւաբե-
կելոց՝ որ ընկղմեալս եմ 'ի խորս
չարեաց. փրկեա՛ զիս 'ի սաստիկ ծո-
վածուփ բռնութենէ մեղաց իմոց
ալեաց: Սանձեա՛ տ՟ր և կարկեա՛ ըղ-
խստերախտ միտս իմ 'ի զբաղմանց
և ունայնութեանց կենցաղոյս:

(ԻԴ)

Աղբե՛ր որ զծարաւ հոգւոյ իմոյ յառատաբուղխ շնորհէ քումմէ. և մի՛ անտես առներ ըղձողջորութիւն սրտի իմոյ. Պապակիմ ՚ի տապոյ չարեաց իմոց. զովացո՛ և լո՛ւա զպապականեալ և զհոտեալ շրթունս իմ ջրով ողորմութեան քո.

(ԻԵ)

Ծագեա՛ որ զլուսաւորութիւն և զխաղաղութիւն շնորհաց քոց ՚ի սիրտ իմում: Ա՛ռ զցանագին գիշեր մեղաց՝ ՚ի մտաց իմոց հալածեա՛. և մարմնոյ իմոյ շնորհեա՛ զարիական վարս՝ առաքինութեամբ կեալ ՚ի հաճոյս կամաց քոց: Ա՛ռ հա՛ն ըղձփուշ մեղաց ՚ի սրտէ իմմէ. զի հոգի իմ չարաչար վիրաւորի. և սեր մանեա՛ սերմն բարի ՚ի սիրտ իմում աճեցուցանել և պտղաբերել զարդարութեան պտուղն.

(ԻԶ)

Հալածեա՛ որ զխաւար ՚ի հոգւոյ

իմոյ

իմոյ. և զգեցո՛ 'ի լոյս արդարութե՟ն ճառագայթից քոց ։ Ո՛ արդարեա՛ երկիւղիւ՝ զղջմամբ և արտասուօք զսիրտ իմ. երկնչել 'ի դատաստանաց քոց և պահել զա՟մ պատուիրանս քո ։

(ԻԷ)

Ո՛ արթո՛ զիս ո՟ր յահագին խո-րութենէ քնոյ մեղաց. և զտարա-կուսեալ մարմինս իմ զգաստացո՛ յա՟մ գործս բարիս. խորհել միշտ մեծաւ երկիւղիւ, և առնել զհա-ճոյս քո յամենայն ժամ.

(ԻԸ)

Ազատեա՛ զիս ո՟ր 'ի ծառայութե՟ն մեղաց. և խառնեա՛ 'ի թիւս ծա-ռայից քոց՝ որք սիրեցին զքեզ և զպատուիրանս քո պահեցին. տո՛ւր զերկիւղ նո՟ց 'ի սիրտ իմում. և ու-սո՛ զիս գնալ 'ի շաւիղս գնացից նո՟ց.

(ԻԹ)

Թեթեւացո՛ զկարիս մարմնոյ իմոյ և յանձնեա՛ յիս զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ՝ լինել տաճար և բնակարան

ա՟ծ

ա̃ծային կամաց քոց։ Մնյադ սիրով սիրել զքեզ և ատել զա̃մ ցանկութի̃ս և զսէր աշխ̃իս այսորիկ. որով եղև կորուստ և անցումն հոգւոյս։

(ԺԲ)

Ողորմեա տ̃ր յանմարդաբնակ անապատիս. և 'ի ձեռն սորին արժանաւորեա զիս խառնիլ ընդ առաջին ս̃ք հարանցն արի և զգաստ ժուժկալութեամբ ժառանգել զխոստացեալ պարգևսն։

(ԺԳ)

Առաջնորդեա ինձ տ̃ր 'ի նեղ և 'ի նուրբ ճանապարհն. ո̃պ առաջնորդեցեր սրբոց քոց. և զօրացո զտկարութի̃ իմ ժուժկալութե̃ և համբերութեամբ գնալ 'ի ճանապարհն քո ջերմեռանդ սրտիւ։

(ԺԴ)

Նայեաց տ̃ր 'ի նեխեալ և 'ի թարախեալ հոգիս իմ. և լուա՛ ա̃ծային ջրով. հոգևոր աղբե̃դ համեմեա. և անուշահոտ իւղովդ

 սր

սրբով օծեալ • և զկատարեալ ա-
ռողջութիւն ընձեռեալ ։

(ԼԳ.)

Անօսրացո՛ տէր զքուն աչաց իմոց և թափեա՛ զնիրհումն ՚ի գլխոյ իմոյ. զի ծանրացեալ դանդաղանօք՝ պաշարէ զմարմինս իմ ։ Արա՛ զիս տէր արթուն և պատրաստ յամ ժամ. զի զգաստութեամբ և արդարութ վարեցից զկեանս իմ ։

(ԼԴ.)

Տէ՛ս տէր զլքումն որովայնի իմոյ որ զօրացեալ է ի վր իմ. հանապազ ցանկայ կերակրոյ և ըմպելւոյ՝ և համեղութն խորտկաց • այլ դու տէր յամի կարօղ՝ կտրեա՛ զցանկութի մարմնոյս տենչանաց •

(ԼԵ.)

Ա՜ քանզի միտք իմ ցնդեալ պղտորեալ բանդագուշեալ շրջին ՚ի հոսանս երկրաւոր կենցաղոյս • այլ դու տէր լուսաւորեա՛ զաչս հոգւոյս առանց զբաղմանց և երկ-

 մտու

մութեանց՝ արի և զգաստ ամենայորդոր փութով գալ զհետ ա̄ծային սիրոյ քոյ։

(Լ. Զ.)

Հալածեա Տ̄ր զամենայն չար մըտածմունս երկրաքարշս 'ի խորհրդոց մտաց իմոց. արմատ բարեաց տնկեա հաստատութեամբ 'ի սրտի իմում. և պտուղ շնորհաց 'ի հոգիս իմ նկարեա։

(Լ. Է.)

Աղաչեմ բարերար և ողորմած Տ̄ր՝ արթունս և զուարթունս պատրաստեա զիս. ուսո՛ ինձ գնալ 'ի ճանապարհս քո բարի. զի արժանի եղէց մեծի փառաց քոց։

(Լ. Ը.)

Եւ քանզի ցանկուն ճաշակման՝ ամենայնիւ զբաղեցուցանէ ըղմիտս իմ. արդ՝ հալածեա զորկորըստութ̄ն յինէն՝ յորմէ խաբեցայ միշտ. և կերակրեա զիս երկնայինդ քով սրբով։

(ԼԹ)

Առաքեա՛ Տէր ըզմի ՚ի սերովբէից քոց՝ բերելով կայծակն հրոյ՝ մերձեցուցանել ՚ի շրթունս իմ. և հանցէ ի բաց զանօրէնութիւնս իմ. և զմեղս իմ սրբեսցէ. և զխորհուրդս իմ մաքրեսցէ. և զաղտեղութիւնս իմ ջնջեսցէ և լուսաւորեսցէ զմիտս իմ, ժառանգել նովաւ զկեանսն յաւիտենից։

(Խ)

Առաքեա՛ Տէր զբաժակ ուրախարար հոգւոյդ սրբոյ ՚ի յեղկելիս՝ որ ծարաւիմս առ քեզ. արբո՛ և զուարթացո՛ զեռանդն սիրոյ քոյ. լո՛յծ և ի բա՛ց ջնջեա զմրուր դառնութեան յանցանաց իմոց.

(ԽԱ)

Առաքեա՛ Տէր զլոյս քո. և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ և զխորհուրդս իմ լուսով գիտութեան քո. զխաւար մեղաց իմոց հալածեա՛. և զտկարութիւն անձին իմոյ կակղացո՛ ՚ի ջանս և ՚ի վաստակս հոգւոյ իմոյ.

(ԽԱ)

Առաքեա՛ Տէր ըզհրեշտակ խաղաղութեան քո վերակացու և պահապան անձին իմոյ՝ ով իշխանութիւն. գնալ ՚ի վերայ իժի և քարբի. և կոխել զամենայն զօրութիւնս թշնամւոյն։ և զիս պահեա՛ Տէր որպէս բիբ ական ընդ հովանեաւ թևոց քոց։

(ԽԲ)

Յորժամ երթայցեմ ՚ի ճանապարհի, մի՛ թողուր զիս միայն. այլ առաքեա՛ զօգնականութիւն քո զկնի իմ, պահելով զիս յամենայն փորձութենէ սատանայի ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. Եւ չտալ թոյլ մեղանչել յողդողդ և թոյլ մտաց իմոց. այլ կոծել զկոծ ի վերայ մեղաց և անօրէնութեան իմոյ։

(ԽԳ)

Պահեա՛ զիս Տէր ՚ի բանից և ՚ի գործոց. ՚ի տեսութենէ և ՚ի գերիչ խորհրդոց. և զերկիւղ դատաստանի քո տպաւորեա՛ ՚ի սրտի իմում,

անզբաղ յօժարութեան մտօք փու-
թալ և պահել զպատուիրանս քո։

(ԽԱ)

Փակեա՛ Տէր զդուռն մեղաց իմոց. և բա՛ց ինձ զդուռն լուսոյ և արդարութեան. զի երկիւղալից սի-րով եկից զհետ իմոյ արարչին։ Որ ասացեր՝ եկա՛յք առ իս ամենայն աշխատեալք. Նու՛ դարձեալ թէ՝ որ խնդրէ, առնու. որ հայցէ, գտանէ. և որ բախէ՝ բացցի նմա։

(ԽԲ)

Նայեա՛ց Տէր ՚ի մերկութիւն անձին իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. և այժմ խայտառակ և ամօթալից կամ առաջի քո։ Մարդասիրեա՛ և զգեցո՛ ինձ հանդերձ. մո՛յծ և ու-րախացո՛ ՚ի կոչումն բազմելոց քոց։

(ԽԳ)

Զգեցո՛ ինձ Տէր զպատմուճանն զառաջինն զոր մերկացայ մեղօք ի-մովք. ցո՛յց զանոխակալութիւն քո յիս և լուսափայլ ողորմութեամբ քո զարդա-րեա՛ զմերկութիւնս իմ։

(ԽԸ)

Լուր տէր աղաղակի անառակիս՝
որ անօթով կամ առաջի քո· զգանձ
հայրենի վատնեալ՝ սովամահ կո-
րընչիմ· կերակրիլ հաւասար եղէ
խոզից անասնոց և նմանեցայ նոցա:

(ԽԹ)

Մի՛ մերժեր զիս տէր 'ի հայրենի
գթոյ քո· համարձակիմ 'ի խնամ
սիրոյ քո· 'ի ծնողէդ վերջացայ՝ և
զորդիութիւն իմ ուրացայ: Հայր՝
մեղայ յերկինս և առաջի քո· չեմ
արժանի կոչիլ որդի քո· արա՛ զիս
իբրև մի 'ի վարձկանաց քոց:

(Ծ)

Զարդարեա՛ զիս տէր մեծաւ եր
կիւղիւ քո· և դարձո՛ յանառակու
թենէ 'ի յարդարութիւն· յաղտեղութենէ
'ի սրբութիւն· 'ի ծուլութենէ 'ի զգաս
տութիւն· ժուժկալութեամբ գնալ 'ի
ճանապարհս քո ուղիղս:

(ԾԱ)

Դադարեցո՛ զիս տէր 'ի չարաչար

խոր

խորհրդոց իմոց. և յառնելոյ ըղ-
կամս մտաց իմոց և մարմնոյ իմոյ.
զահաւորին օր գալստեան քո Տէր նը-
կարեա՛ առաջի աչաց իմոց. դողալ
և սարսիլ 'ի դատաստանաց քոց.

(ՃԲ.)

Պայծառացո՛ Տէր զպատկեր հո-
գւոյ իմոյ ո՛վ կուսանացն իմաստ-
նոց. և շնորհեա՛ պատրաստիլ արթ-
նութեամբ՝ ընդառաջ ելանել երկնա-
ւոր փեսային. զի մի՛ մնասցուք
արտաքս ո՛վ յիմար կուսանսն։

(ՃԳ.)

Ցանի՛ Տէր ինձ զճանապարհս քո
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո.
հեռացո՛ Տէր զմարմինս իմ 'ի խոր-
հրդոց չարեաց՝ և հաստատեա՛ յեր-
կիւղ բարեաց. սուրբ և անարատ
կեալ առաջի քո յամենայն ժամ։

(ՃԳ.)

Զանօրէնութիւնս իմ ջնջեա՛ Տէր. 'ի
յոյս բարեաց և յերկիւղ քո զմիտս
իմ բևեռեա՛. լցեալ սիրով սպասել

և

և ակնունել մեծի գալստեան քո։

(ԾԽԸ)

Զօրացո զիս տ՜ր ՚ի պատուիրանաց քոց՝ անսալ երկիւղիւ. դողալ և սարսիլ ՚ի դատաստանաց քոց. խնդրել զարդարութիւն և զերա ծունս երեսաց քոց. առնուլ ըստ պարգևս շնորհաց քոց.

(ԾԽԶ)

Արձակեա զիս տ՜ր ՚ի կապանաց մեղաց իմոց. և զծերացեալս մեղօք՝ վերստին նորոգեա. և զխաւարեալս ՚ի ցանկութենէ մարմնոյս լուսաւորեա գնալով ՚ի ճանապարհս խաղաղութեան զի տեսցեն աչք իմ զփրկութիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր ա՜ջ քոց։

(ԾԽԻ)

Բժշկեա տ՜ր զանբժշկելի հիւանդութիւնս իմ. որ կարկամեալ դընիմ ՚ի մահիճս մեղաց իմոց. և դեգերեալ կամ ՚ի դուռն երկրորդակելովմայ. ըսպասել և ակնունել մեծի գալստեան քո։

(ԼԸ)

Հրամայեա՛ տր ինձ ոպ զանդամալուծին առողջանալ. խորտակել զանկողինս ցաւոց իմոց. շրջիլ ընդ կամարարս քո. 'ի տան տն և 'ի դաւիթս այ ծաղկիլ և ոչ մեղանչել: Խորտակեա՛ տր զբռնութի սատանայի. հա՛տ և իբաց ընկեա զզօրութիւն նր. արգե՛լ զյարձակումն նր իվր իմ. զի տարապարհակ վարեալ զմարմինս իմ, տանի ընդ արձակուն ճանապարհի՝ որ տանի 'ի կորուստ և յապականութիւն։

(ԼԹ)

Յիշեցո՛ տր զբաղեալ և մոռացլ մտաց իմոց զահաւոր և զսոսկալի դատաստան քո. զպատիժն և զփառսն արդարոցն. և զաններելի տանջանսն մեղաւորացն. և նոքօք զարհուրեալ դողացո՛ զմարմինս իմ տեսանել զմահ հանապազ առաջի աչաց իմոց։

(Խ)

Սևեռեա՛ տր զմարմինս իմ ընդ

երկիւղ քո • և ընդ սէր պատուի-
րանաց քոց • և զհրամայեալսն 'ի
նմա՝ երկիւղիւ լսել. առանց ձանձ-
րութե̄ կատարել միշտ՝ և մերկա-
նալ 'ի մեղաց և 'ի ցանկութեանց
կենցաղոյս • և պայծառանալ վա-
րուք առաքինութեան:

(ԿԱ)

Փրկեա՛ զիս տ̄ր 'ի դաղտնաձիգ-
նետից սատանայի • որ բազում
մեքենայիւք պատեալ պաշարէ
զիս: Աւար առեալ զմիտս իմ,
վարէ 'ի գերութիւն ցանկութեան
մեղաց • առնելով ծաղր և այպն
կատականաց թշնամեաց •

(ԿԲ)

Ամրացո՛ զիս տ̄ր յերկիւղ քո • և
զօրացո՛ զօրութ̄բ քո • զհիւան-
դութիւն հոգւոյ իմոյ առողջացո՛ •
և զցաւս մարմնոյս բժշկեա՛ • եւ
զջերմութիւն սրտի քո՝ հաստատեա՛
'ի սրտի իմում, չարչարակից լինել
սրբոց քոց •

(ԿԳ.)

Դարձո՛ զգերեալս 'ի սատանայէ.
և զմեղօք վաճառեալս եգիպտա֊
կան և խիստ տանջանացն՝ փրկեա՛
'ի բռնակալ չար սպասաւորաց դի֊
ւացն. և յեղեգնակոխ մեղացն
հանցես՝ և արկցես զիս յեր֊
կիրն աւետեաց.

(ԿԴ.)

Ընկղմեա՛ տ՟ր զթշնամին իմ ընդ
զօրութե՟ փարաւոնի. զի սպառնա֊
ցեալ 'ի վ՟ն իմ խրոխտայ. դարձու֊
ցանելով զիս յառաջին յանցանսն
ընդ իշխանութե՟ իւրով՝ ծառայել
մեղաց և անօրէնութե՟նց.

(ԿԵ.)

Զերծո՛ զիս տ՟ր 'ի լերինս քար֊
անձաւի. կամ 'ի տեղի անապատի.
ուր և ողորմութիւն քո առաջնոր֊
դեսցէ ինձ, հանդիպիլ մեծի փա֊
ռաց անուան քո. տալ ինձ զթևս
աղաւնակերպ հոգւոյդ ս՟բյ՝ թռ֊
չիլ և վերանալ խառնիլ յերամս
արդարոցն:

(Կ.)

Ժամանեցո՛ զիս տէր յօթևանս արդարոց քոց. և զհանգիստ աշխատութե̃ն մ̃ր հարցն պարգևեա՛ ինձ. անտես արա զյանցանս իմ և դասաւորեալ պայծառացո՛ ընդ ս̃բս և ընդ սիրելիս անուա՛ն քո։

(ԿԱ)

Հաստատեա՛ տ̃ր զխաղաղութի̃ն և զպայծառութիւն լուսոյ կենաց անձին իմոյ. զի մի՛ խոտորիցիմ յաջ կամ յահեակ. և դատապարտիմ յաւուր գալստեան քո՝ պահանջելով զյետին նաքարակիտն մինչ իսպառ։

(ԿԲ)

Մի՛ մերժեր զիս 'ի բազմագութ ողորմութե̃նց քոց. զապաւինեալս 'ի քեզ ամրացո՛ աներկիւղ պահելով յամենայն որոգայթից սատանայի. զի մի՛ գերի վարեալ տանիցէ զմիտս իմ 'ի զբաղումն և 'ի չար ծառայութիւն։

(ԻԹ)

Ուսո՛ զիս Տ̅ր առնել զարդարութիւն. խօսել զճշմարտութի̃. սիրել զբարուի̃, և ատել զաղտեղութիւն. խոտորիլ ՚ի չարեաց, և գնալ ՚ի ճանապարհս բարեաց։

(Լ)

Ապրեցո՛ զիս Տ̅ր յորսողաց՝ որք գան ի վ̅ր իմ, ըմբռնել զիս ՚ի մեղս և ՚ի ծուլուի̃ անժուժկալութե̃. մոռացումն առնել յանցանաց իմոց. և ո՛չ տալ յիշել զօր հատուցման. և զսարսելի պատասխանն որ ասէ. երթա՛յք յինէն ա՛նիծեալք ՚ի հուրն յաւիտենից։

(ԼԱ)

*Կանգնեա՛ զիս Տ̅ր ՚ի գլորմանէ. և ՚ի բազմամեղ անդրնդային խորութենէ վերացո՛ և բարձրացո՛ թևօք հոգւոյդ Ս̅բյ ՚ի խնդրուածս հաճոյից. ՚ի նորոգումն և ՚ի լուսաւորուի̃ մտացս ՚ի ջնջումն մեղացս. և ՚ի կատարումն Ս̅բ պատուիրանաց քոց

(ՀԷ)

Խնդրեմ Տ՟ր զեղծեալ և զկորուսեալ քո պատկերս. որ 'ի մէջ աղբի և տղմի մեղաց փակեալ կամ. գիւտ ածել աւելաւ շնորհի քո և դի՛ր 'ի գանձանակն առաջին յորմէ անկաւ։

(ՀԸ)

Ո՛վ Տ՟ր 'ի տեսութիւն հիւանդացեալ հոգւոյ իմոյ. դի՛ր զձեռն քո ի վերայ իմ. բժշկեա՛ ասելով. զօրացի՛ր ա՛ռ զմահիճս քո. և երթ 'ի տուն քո արդարութեան։

(ՀԸ)

Ո՛վ Տ՟ր 'ի խնդիր մոլորելոյս. որ յածեալ շրջիմ արտաքոյ հօտի պատուիրանաց քոց. գազանաբեկ եղեալ և քարավէժ մեղօք կառափնատիմ 'ի դիւաց. ըմբռնեա՛ և ա՛ծ 'ի փարախ հայրենի. և խառնեա՛ 'ի գառինս հօտի քո։

(ՀԹ)

Հետևեա՛ Տ՟ր զհետ ձողոպրելոյս 'ի քէն. արագապէս փութացի՛ր.

 հաս

հա՛ս և ըմբռնեա՛ զապստամբեալս ՚ի ձայնէ կոչման քո. և դի՛ր ՚ի բանդ-կապանաց անխզելի սիրոյ քո:

(ԿԹ)

Մ՚ի՛ թողուր զիս տէր ՚ի հեռանալ սիրոյ պատուիրանաց քոց՝ և ՚ի վա-րուց առաքինութեց. այլ յորդո-րեա՛ առնելոյ յամ գործս ար-դարութե. առանց մեղաց և առանց երկք խափանուածոց պաշտել ըզ-քեզ սրբութե և արդարութե առաջի քո զամ աւուրս կենաց իմոց:

(Հ)

Մ՚ի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութի մեղաց. ՚ի քուն աչաց և ՚ի ցան-կութի մտաց. այլ պարսպեա՛ երկիւ-ղիւ. և ապրեցո յամենաչար չար-դիւացն և յշխական զբօսանաց:

(ՀԱ)

Մ՚ի՛ յապաղեր տալ ինձ զփրկութի հոգւոյ և զջերմութի սիրոյ. զկե-րակրոյ պարկեշտութի և զմարմնոյ ժուժկալութիւն. զարտասուաց

բղխումն. զանդադար աղօթս. զնմա
զանդու̃ն և զհամբերու̃ն յուսոյ.

(ԺԹ)

Յաղթեա՛ Տ̃ր հակառակամարտին իմոյ. և զօրացո՛ զիս ընդդիմա-կաց լինել պատերազմողին ի վ̃ր իմ. և զգեցո՛ ինձ զզրահն հաւատոյ. պահօք և աղօթիւք սրբել զաղտս ցն̃-կուե̃ և զխորհուրդս մարմնական. և առնուլ զշնորհս փրկական.

(Ի)

Տո՛ւր ինձ Տ̃ր տեղի ապաշխարու-թեան. աշխատութեան հան-գիստ. խաղաղութեան հոգի. և̃ արդարութեան ճանապարհ. ամ-րութե̃ զէն. հաստատութե̃ յոյս. և պնդութեան երկիւղ։

(ԻԱ)

Անցո՛ զիս Տ̃ր ընդ անհուն անցից մեղաց՝ խորամթուիչ ծովահեղձ ցանկական կենցաղոյս. և շնորհեա՛ ինձ 'ի լոյս աչացս՝ և 'ի միտս տե-սութիւն. 'ի հանգիստ կենաց. 'ի

 հան

հանդիպումն շնորհաց. ՚ի շաւիղս ճանապարհացն արդարութե.

(ՁԲ)

Շնորհեա՛ ինձ տէր լոյս աչացս. որ տասուաց հոսումն. մեղաց սուգ. մտաց սրտի երկիւղ. ոսկերաց իմոց սարսափումն և դողումն վշ̃ տան ջանաց. կենաց ճանապարհ. և անդադար պաղատանս.

(ՁԳ)

Արիացո՛ զիս տէր ՚ի պատուիրանաց պահպանութի. որով յայտնի ժուժկալութիւն ՚ի մարտ պատերազմի. բանսարկուին յաղթութի. ՚ի մարմնի մեռանիլ. և պայծառանալ ՚ի հանդիսի.

(ՁԳ)

Կեցո՛ զիս տէր երկիւղիւ և զղջմամբ. արտասուօք և հառաչանօք. սիրով և սրբութբ. շնորհօք և ճշմարտութբ. գիտութեամբ և ա̃մ առաքինութեամբ.

(ՁԵ)

Ջնջեա՛ Տէր զբազմութիւն մեղաց իմոց. և թափեա՛ զմրուր դառնութեան յանցանացս. և պարարեա՛ զախորժ արբմամբ սուրբ հոգւոյդ. և զփշաբեր մարմինս իմ լցո՛ շնորհօք. զարգացո՛ և՚ի պտղաբերութիւն փոխարկեա՛։

(ՁԶ)

Սրբեցո՛ Տէր զշնորհս քո՝ զգութ և զողորմութիւն քո՚ի պաշտօնեայս քո. և տաճարացո՛ զիս բնակարան լինել ամենասուրբ հոգւոյդ. մի՛ ևս ծառայել մեղաց և ապականութեանց.

(ՁԷ)

Բժշկեա՛ զիս Տէր ՚ի հպարտութենէ և յանբարտաւանութենէ. ՚ի սնափառութենէ. ՚ի մարդահաճութենէ և յոխակալութենէ. ՚ի նախանձու և՚ի յատելութենէ և յամենայն չարութենէ։

(ՁԸ)

Փրկեա՛ զիս Տէր ՚ի մարդկային գովեստից ՚ի փառաց և՚ի մեծարա

նաց

նաց. լոյս կարծելով զխաւարս՝
համբաւեն իւր իմ բարի՝ զեղկե-
լիս և զողորմելիս։ Համբաւեն զիս
առաքինի. և ես եմ արտասուելի
և անթիւ մեղօք լի։ Ծածկեա՛
զիս ՚ի լուսոյ սուտ գովութեանց և
երանութեանց. զի ոչ գիտեն զմեղս
իմ։ Լորեւիմ սրբութ՟՝ և լի եմ աղ
տեղութ՟. հերպարանիմ առաքի
նութ՟՝ և կեամ անառակութ՟.
փայլիմ երկիւղածութ՟՝ և վարիմ
մարդահաճութեամբ. ճանաչեմ
զճշմարտութ՟՝ և խօսիմ զստութ՟.
գիտեմ զարդարութիւն՝ և գոր
ծեմ զանօրէնութիւն.

(ՁԹ)

Քաւեա՛ զիս տէր ՚ի մեղաց և՚ի բամ
բասանաց. և թող ինձ զանժուժ-
կալութեն և զծուլութեն. զորկորը
տութեն և զդատարկաբանութեն.
զցանկութ՟ աղտեղութե. զհայհոյու-
թիւն և զա՟մ բիծս չարեաց.

(Ղ)

Կացո՛ զիս տէր հաստատուն անշարժ

'ի տեղի փորձանաց պատերազմի ·
առանց երկիւղի քաջ և պինտ հա
ստատով և յորդորական սիրով՝ զօ
րավիգ լինիլ ընդ եկելոց դիւացն
'ի վ̅ր իմ · զինեա՛ զիս ամրակուռ
զինու քո՝ տալ պատերազմ և յաղ
թել թշնամւոյն հակառակամար_
տի · որ կամի խապառ զիս որսալ:

(Գ. Ա.)

Օնկղմեալս տ̅ր 'ի խորս մեղաց
հանեցես և բերեցես 'ի լոյս պատուի
րանաց քոց · և առ քեզ կոչեցես
զհեռացեալս 'ի քէն · և թողցես ըզ
գործս իմ անառակութ̅ն · զապաւի
նեալս 'ի քեզ մխիթարեսցես · զար
ձակեալս 'ի կապոյ պատուիրանաց
քոց՝ ըմբռնեա՛ ը̅ լուծ սիրոյ քո ·

(Գ. Բ.)

Օգութ սիրոյ քո տ̅ր միաւորեա՛
յիս · և զարգելեալս 'ի կապանաց
բանտի՝ արձակեա՛ · և խզեա՛ զկա_
պանս մեղաց իմոց · առաջնորդեա՛
ինձ 'ի ճանապարհ · և տեղի յարկեց

պատրաստեա՛. և պսակեա՛ ընդ սրբոց քո։

(Գ.Գ)

Հաղորդս արա՛ զիս տէր աստուածայինն սիրոյ քո. սիրել զպատուիրանս քո և գնալ ՚ի ճանապարհս քո. չարչարիլ մինչև ցմահ վասն անուանդ քո. մտանել ՚ի փառս և դասիլ ընդ սուրբս քո. և ուրախանալ միշտ ընդ կամարարս քո.

(Գ.Գ)

Գթա՛ ՚ի մեղուցեալ և յեղկելի անձն իմ տէր. խափանեա՛ զանառակ ցանկութիւնս իմ. սրբեա՛ զաղտեղութիւն մեղաց. և քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ. բժշկեա՛ զվիրաւորեալ հոգիս. և առողջացո՛ զհիւանդացեալ մարմինս իմ. ցրուեա՛ զչարն յինէն. և ժողովեա՛ զբարիս և լի՛ց զպակասութիւնս իմ։

(Գ.Ա)

Առաջի քո անկանիմ և խնդրեմ զթողութիւն մեղաց իմոց. զպաղատանս իմ ընկալ. և քաւիչ լե՛ր յանցանաց

իմոց. պայծառացո՛ և լուսաւորեա՛
զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողացո՛
զմարմինս իմ անդադար կալ 'ի փա
ռաբանութի՟ն անուանդ քում սբ՟յ.

(Դ. Օ.)

Օ անկեալս մեղօք կանգնեա՛ տր
և զխոցեալս 'ի թշնամւոյն դե
ղատուեա՛. բարձ զցաւս մեղաց և
վերացո՛ զկսկիծ յանցանաց. յափշ
տակեա՛ 'ի դառն մահձաց. և ապա
տեա՛ յանողորմ տանջանաց. 'ի մարմ
նական յղփանաց հեռացո՛ և 'ի դա
սս ճգնաւորացն դասեցո՛.

(Դ. Լ.)

Լեր վերակացու և պահապան ան
ձին իմոյ ո՛վ տր իմ յս. պահեա՛
զիս 'ի դիւաց. և փրկեա՛ զիս 'ի մարդ
կային փորձանաց. Հակառակողաց
յաղթեա՛ և կացո՛ զիս 'ի մէջ պատե
րազմողաց քաջ և ընտիր լինիլ. գոր
ծակցեա՛ ինձ լինիլ քաւարան մե
ղաց՝ և համբերել վշտաց. առաքի
նաջան գործովք հանդիպիլ քում
ամենայն շնորհացդ.

Ի.Ը)

Վայ ինձ տէր՝ վայ ինձ. զի մեղօք կործանեցայ. և մտօք խռովք աղտեղացայ. 'ի բարեաց ունայնացայ՝ և 'ի սիրոյ ցամաքեցայ. 'ի լալոյ խաճարեցայ՝ և 'ի գնալոյ դադարեցայ. Ո՛չ ունիմ աչս լալոյ և՛ արտասուաց. ծփիմ տարակուսեալ. զի՛ յոյս և այն բարեաց ո՛չ ունիմ։

Ի.Թ)

Կանգնեա՛ տէր զտարաբերեալ անձն իմ որ լի՛ եմ մեղօք և անթի՛ւ յանցանօք. և խարշեալ և տրոհեալ եմ ամ անդամօքս. յոտից մինչև ցգլուխս ապականեալ. և չիք ճնար բժշկութեան. եթէ ոչ 'ի քէն տր իմ յս. խոնարհեա՛ առ վիրաւորեալս դեղատուութբ. և մի՛ գարշիր 'ի շարահոտ ախտացելոյս։

Լ

Հեռացո՛ տր զբերան իմ 'ի բամբասելոյ. և զլեզու իմ 'ի չար խօսելոյ. զականջս իմ 'ի չարալուր լսելոյ

և

և զձեռս իմ ՚ի յափշտակելոյ. և զոտս իմ ՚ի յանհաւանկ գնացս երթալոյ. և զամ անդամս իմ զգաստացո՛ միշտ զհաճոյս քո կատարել։

Ժ՛Ա.)

Մեղայ քեզ Տէր մեղայ. զի յանցեայ զպատուիրանաւ քով. ՚ի լուսոյ կենաց ելայ՝ և մտայ ՚ի խաւար մեղաց ցանկանալով աղտեղութեանց։ ՚Ի սիրոյ քո հեռացայ՝ ըմբռնեցայ ՚ի չարէն. և եղէ որդի կորստեան. ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս բարերարդ՝ զի դու միայն ես մարդասէր։

Ժ՛Բ

Քեզ Տէր ապաւինիմ. որ քաւարան ես մեղաւորաց. և փախուցելոց դարան. արա փախստական զթշնամին իմ։ Օգնական զայլ ոք ոչ ունիմ. բայց զքեզ միայն ունիմ պահապան անձին իմոյ. ՚ի վրանն դիր փրկեա՛. ՚ի յորոգայթից ապրեցո՛. և արժանի արա զիս լինել որդի յաւիտենին։

 Ողոր

(Ճ՛Գ)

Ողորմեա ինձ Տ͞ր կենաց և քաւիչ մեղաց. կատարիչ խնդրուածաց և արձակիչ կապելոց. բաշխօղ պարգևաց. և տուիչ ա͞մ շնորհաց.

(Ճ՛Գ).

Լուր Տ͞ր զաղաչանս իմ. և ընկալ զպաղատանս իմ. քաւեա զյանցանս իմ. և կատարեա զխնդրուածս իմ. արձակեա զկապանս իմ, և բժշկեա զհոգի իմ. առողջացո զմարմին իմ և ուղղեա զգնացս իմ. փութացո զիս ժամանել յօթևանս ս͞բց քոց.

(Ճ՛Ե)

Հալածեա Տ͞ր զբազում ախտաժետութիւնս իմ. զցաւս ՚ի մարմնոյս՝ և զաղտ ՚ի հոգւոյս. զքուն ՚ի գլխոյս՝ և զյագումն որկրոյ. Պահեա զխորհուրդս իմ անզբաղ. զսիրտ իմ սուրբ. և զմիտս իմ լուսաւոր. զցանկութիւն՝ առ քեզ. և զյօժարութիւնս՝ յաղօթս ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի.

 Թող

(Ճ՛Օ.)

Ողխեա Տր̄ 'ի գլուխս իմ աղբիւր վտակաց. և զանդս մտաց իմոց առողջեա. զաղտ յանցանաց իմոց լուա՛. և սրբեա զթարախ վիրաց իմոց զփուշ մեղաց իմոց խլեա և տնկեա զբոյս կենաց. Աճեցո՛ Տր̄ զարդարուի̅՝ և նուաստացո՛ զանօրէնուի̅. Մեռո՛ զմարմնոյ ցանկուի̅՝ և նորոգեա՛ զհոգւոյս կենդանութի̅.

(Ճ՛Լ.)

Կոչեա՛ Տր̄ զմեղուցեալ անձն իմ 'ի քեզ. զի մերձենալ առ քեզ ո՛չ իշխեմ. պատկառիմ յամօթոյ՝ և զարհուրիմ 'ի գործոց իմոց. ո՛չ ունիմ առ քեզ համարձակութիւն՝ զի ես ինձէն եմ կորուսեալ. 'Ի սբ̄ պատուիրանաց քոց հեռացայ՝ և մերկացայ 'ի փառաց քոց. այլ դու Տր̄ գթա՛ յիս և ողորմեա՛. զի ստեղծուած եմ անարատ ձեռաց քոց.

(Ճ՛Ր.)

Ո՛չ իշխեմ Տր̄ անյոյս լինել. զի

ողորմած ես գթած. և փառս ան
ձառ խոստացար դարձելոց մեղա
ւորաց. այլ ես զարհուրիմ և դո
ղամ. և երկնչիմ ՚ի բազում և յան
թիւ մեղաց իմոց. զի պատրեալ
խաբեցայ յորսողէն. և արդ զինչ
լինիմ եղկելիս՝ որ տարակու
սեալ եմ ՚ի կենաց։

(Ճ՚Թ.)

Արա՛ զիս Տ̄ր ՚ի սուգ և յարտա
սուս վ̄ս մեղաց իմոց. զի ծանրա
ցեալ եմ անօրէնութ̄ե բեռամբ՝ և
յագեալ աղտեղի խորհրդով. շա՛տ
ներեցեր ինձ զի ո՛չ խրատեցեր զիս
՚ի մարմնի. արդ սարսեալ դողամ,
թէ ո՞չ մնան ինձ այսպիսի չարիք.
Աղաչեմ բարերար Տ̄ր՝ մի՛ կոչեր
զիս յատենի. և տանջանաց մի՛ մատ
ներ զիս. այլ փրկեա՛ ՚ի հրոյ գեհե
նին. և ՚ի վտանգիցն ապրեցո՛. և ողոր
մեա՛ ինձ. զի դու միա՛յն ես մրդ̄սէր

(Ճ՚Ժ.)

Վա՛յ ինձ Տ̄ր՝ զի ծփանք տարա

 կու

կուսանաց պատեն զիս․ և զսիրտ իմ խռովեն․ զոր աղօթեմ ոչ գիտեմ։ Սաղմոսեմ և ոչ իմանամ․ շրթունք իմ բարբառին՝ և միտք իմ ձողոպրեալ յածի այսր և անդր եւ՛ ըղ կայումն ոչ ունի։ Ես կամիմ զի իցէ անդ՝ բայց ոչ դադարի․ ոչ տեսանի արդեօք և ոչ ըմբռնի․ զուր աշխատիմ և ոչ ինչ օգտիմ․ ո՜վ ձայն ճնչեալ պղնձի և ծնծղայի՝ թափուր և ունայն դատիմ․ և անպտուղ գըտանիմ յամենայն բարեաց։

(ՃԺԱ)

Ընկա՛լ տէր զմոլորեալս որ փախուցեալ կամ ՚ի լերինս․ ո՜վ ծառայ չար ՚ի տանէ հալածեալ վասն մեղաց։ Ես ՚ի մէջ եղբարց հրաժարեալեմ․ ՚ի մէջ պաշտամանց հեռացեալ․ զի սիրող էի մեղաց՝ և նախատինք կրօնաւորաց․ անյագ ՚ի մեղաց և ՚ի զըկանաց։ Անդութ էի աղքատաց՝ և հակառակ ըսպասաւորաց․ անողորմ էի հիւանդաց՝ և անմխիթար

աշ

աշխատողաց. չէի իսկ արժանի
կալ ՚ի մէջ ճգնաւորաց:

(ՃԺԲ)

Հանգո՛ Տ՟ր զշնորհս հոգւոյդ ք՟եյ ՚ի վ՟ր իմ. որ միայն եմ ՚ի պատերազմի առանց օգնականի: Արգելեա՛ Տ՟ր զտաճար հոգւոյ իմոյ՝ և առ իս լեր ընդ երեկոյս: Բա՛ց զաչս հոգւոյ իմոյ՝ և լուսաւորեա՛ զմիտս և զխորհուրդս իմ: Տո՛ւր ինձ զօրութի Տ՟ր իմ յ՟ս. և ընկա՛լ զօրհնաբանութի բերանոյ իմոյ: ՚Ի խոր քնոյ գիշերոյ զարթո՛ զիս. գոհանալ և օրհնել զքեզ՝ որով զմեղս իմ քաւեցից: Շնորհեա՛ ինձ սուգ և արտասուս լալոյ և ողբալոյ. և անդադար աղօթելոյ առաջի քո:

(ՃԺԳ)

Պատեա՛ Տ՟ր զգաստապարտօղն իմ որ յանդգնի ի վ՟ր՝ մարտ եդեալ ընդ իս ցանկութ՟ե և անժուժկալութ՟ե. ծուլութ՟ե և որկորստութ՟ե. փառասիրութ՟ե և մարդահաճութ՟ե.

 բար

բարկութ՟ե և սրտմտութ՟ե · ատե-
լութ՟ե և չարաչար հայհոյութ՟ե ·
սնափառութ՟ե և սնապարծութ՟ե ·
հպարտութ՟ե և ամբարտաւանութ՟ե ·
բանիւք և գործովք և խորհրդովք
զօրաժողով լինիլ իվերայ իմ · և
ընկղմել զիս 'ի խորս չարեաց ·

(ՃԺԳ.)

Սփռեա՛ տ՟ր զշնորհս քո իվ՟ր մա-
սանց անդամոց իմոց · լցո՛ տ՟ր զմար-
մին իմ արիութ՟ե և ժուժկալութ՟ե ·
և զհոգիս իմ երկիւղի՛ւ և դողութ՟ե ·
զսիրտ իմ սիրով և արդարութ՟ե քո,
և զմիտս իմ լուսով և իմաստութ՟ե քո
զխորհուրդս իմ հանճարով գիտու-
թ՟ե քո, և զոտս իմ գնալ 'ի շաւիղս
արդարութ՟ե · և զբերան իմ անդա-
դար սաղմոսել քեզ գոհութ՟ե և
օրհնութ՟ե · զաչս իմ յորդաբուղխ
արտասուօք · և զհոտոտելիս իմ հո-
տոտել զհոտ գիտութ՟ե 'ի կեանս · ըզ
լսելիս իմ լսելով զձայնն աւետեաց
որ ասէ · Թողեալ լիցին քեզ տ՟մ
մեղք քո ։

(Ճ'Ժ.Ե.)

Մ՛ինչև յե՞րբ անսաս տէր չար գոր-
ծողին. որ ո՛չ յագի խմով կորըս-
տեամբ. այլ հանապազ սկիզբն առ-
նէ չարեաց. և իբաց կորզեալ խա-
փանէ զիս 'ի բարեաց և յառաքի-
նութեց. և հեռացուցանէ զիս 'ի
սրբութեց. և 'ի յաւիտենից կենաց
արտաքս հանէ զիս: Խաւարեցու-
ցանէ զլուսաւորութի աչացս. և
ապականելով գերէ զմիտս իմ. և
վարէ զիս 'ի չար ծառայութի յան-
ցանաց. և 'ի ձեռս անօրէն դահ-
ճացն մատնէ զիս. և տանի 'ի տեղի
չարչարանաց. և արկանէ 'ի բանտ
կապանաց մահու. կացուցանէ 'ի
մէջ խաւարասէր ըսպասաւորաց.
և 'ի տոռունս մեղաց կապէ զիս.
և արդ ես եղկելիս զի՞նչ լինիցիմ
եթէ ոչ դու տէր օգնես ինձ:

(Ճ'Ժ.Զ.)

Տէ՛ս տէր զլալիս և զողբալիս. զպա-
ղատելիս և զեղկելիս. ինձ ողոր-

 մեա

մեծ անօրինելոյս. և շնորհեա՛ ինձ
յորդ արտասուս 'ի գիշերի, և զնը
շոյլ շնորհաց քոց յառաւօտի:
Բա՛ց զխաւարեալ աչս սրտի իմոյ՝
եւ բժշկեա՛ զհիւանդացեալ հո-
գիս իմ. ընկա՛լ զդարձ մեղաւորիս
և մի՛ բարկանար բազմամեղիս տր̅
իմ յիսուս. և քանզի անթի՛ ու-
նիմ զչարիս՝ ջնջեա՛ յինէն. և տո՛ւր
ինձ զշնորհս բարեաց.

(Ղ՛Ժ.Լ.)

Համարձակիմ տէր աղօթել առ
քեզ. խնդրեմ և ո՛չ իմանամ.
զօգտակարն հոգւոյս յայտնեա՛ ինձ
ողորմած տր̅ զկամս բարիս. և ու-
սո՛ ինձ զպատուիրանս քո. Օ բա-
րիս՝ զոր ո՛չ խնդրեմ և իմանամ տր̅
ինձ տուր. և եթէ ո՛չ գործեմ ըզ
բարիս, բարի՛ արա ինձ տր̅. և եթէ
ո՛չ խնդրեմ զողորմութի̅, ողորմութի̅
շնորհեա՛ ինձ տր̅. և զհեռացեալս
առ քեզ կոչեա՛. և եթէ ո՛չ կամիմ,
բռնաւորեա՛ և 'ի քեզ կորզեա՛.

 և

և եթէ ոչ կամիմ, դարձո՛ զիս. և եթէ ըմբռնիմ յումեքէ, զերծո՛ զիս. եթէ յերկրաւորս զբաղեցայ՝ ՚ի խորհրդս հոգևորս զբաղեցո՛ զիս. եթէ այսր և անդր գնալ ցնդիմ, մի՛ թողուր զիս մինչև ըմբռնեալ տարցես ՚ի տեղի յարկի փառաց քոց:

(ՃԺԲ.)

Մի՛ հայիր ո՛ր իմ յեղկեալ սիրտս և ՚ի զազրասէր մարմինս. զի հող եմ և մոխիր. սիրեմ զերկրաւորս և ոչ փափաքիմ նայել յերկնայինսն. այլ միշտ հեշտանամ ՚ի չարիս. և ոչ տեսանեմ զանվախճան փառսն: Այլ ոչ յիշեմ զառաջինն ս՟բ հարսն զերանելիսն. այլ ՚ի տիղմն աշխարհիս թաւալիմ. և ոչ մաքրեալ վերանամ դասիլ ընդ առաքինիսն. Այլ զի մոռանամ զերկիւղ դատաստանին. և ոչ դողամ յահագին դառն տանջանացն՝ որ կայ պահեալ մեղաւորաց. և ես ծուլանամ անհոգ լինելով ՚ի փրկութէ կենաց. շնորհեա՛

ինձ տ՟ր սուգ և կոծ անհանգիստ․
և արտասուս ապաշաւանաց։

(Ճ՛Ժ․Թ․)

Մ՝ի՛ յանդիմաներ զիս տ՟ր յաւուրն մեծի ահեղին․ և մի՛ յատենի հրապարակին կացուցաներ զիս ամօթալի․ և՚ի տեղի ատենի մի՛ խայտառակեր զիս․ և մի՛ կշտամբեր յատեան դատաստանին․ և մի՛ Թողուր ինձ զո՛չ գիտեմ լսել․ և զահա՛ւոր բարբառն ահաբեկ՝որ ասէ երթա՛յք յինէն՚ի հուր գեհենին։ Նա՛և մի՛ իբաց մերժեր ընդ վատ և ընդ չար ծառայի․ և՚ի ձեռն անողորմ կապողի մի՛ մատներ զիս․ և մի՛ տար կերակուր որդանց Թունա՛ւորաց՚ի մէջ բորբոքեալ բոցոյ․ և մի՛ արկաներ զիս՚ի խաւար սառնամանեացն տարտարոսին։ Ա՝յլ փրկեա՛ զիս՚ի սաստիկ կայծականց հրոյ․՚ի բոցեղէն գետոց արշա՛ւանացն․՚ի սաստիկ լալագին և խիստ տանջանացն․ և յողբոց տարակու-

սանաց ․ ՚ի կափկափելոյ ատամանցն
և ՚ի սարսռելի կսկծանաց ․ ՚ի տոչոր
մանէ խաւարային բոցոյն, և ՚ի դը
ժնդակ դառն աղէտից խորովելոյն ․
՚ի բոցածաւալ և ՚ի շրջապատ հրոյն ․
և ՚ի կողկողաձայն և յանդդ̄ր վայոյն
փրկեա՛ և ազատեա՛ զիս տ̄ր ։

(Ճ՚Ի)

Բազմացաւ տ̄ր անօրէնութի̄ իւր̄
իմ ․ իբրև զբեռն աղի՛ կամ կա
պարի՝ բազո՛ւմ է ախտ ՚ի հոգիս իմ ․
և անխտիր եմ ՚ի մեղս մարմնոյ ․ և զա
նազան չարեօք լցեալ եմ ։ Բայց
ա՛յլ ինչ ունիմ վատթարագոյն՝ զան
զգջութի̄ մարմնոյ՝ որ քան զա̄մ չա
րիս է դառնագոյն ։ և զի յաղօթելն
իմում ձանձրանամ ․ և ՚ի սաղմոսելն
ո՛չ իմանամ ․ ՚ի խնդրել զերանութի̄
պղերգանամ ․ և յերկիւղէ շնորհաց
դատարկանամ ․ տկարանամ մարմնով
և արձան աղի սիրտ իմ լինի ․ և ո՛չ
ծագէ ՚ի ներս լոյսն անշիջանելի ․ և
յաւուրն չարի ո՛չ սարսեալ դողամ ։

(ՃԽԸ)

Շնորհեա՛ ինձ տ̅ր՝ երկիւղ սըր բուն և ազդոյ․ և յորդորեա՛ առիս աղբիւրս արտասուաց․ թեթևացո՛ զծանրութիւն բեռանց իմոց․ և աճեցո՛ առիս ս̅բ աղօթս։ Փութացի՛ր տ̅ր և եկ ՚ի խնդիր մոլորելոյս․ որ մերձեալ եմ ՚ի վախճան կորստեան․ վ̅ս զի խաւարեցայ ՚ի լուսոյ․ և ՚ի սիրոյ պատուիրանաց քոց խափանեցայ․ ՚ի չար թշնամւոյն յաղթեցայ՝ և նուաղեցայ յերկիւղէ քումմէ․ Տապալեցայ ՚ի չար խորհրդոց չարին՝ և ցամաքեցայ ՚ի շնորհաց արտասուաց սիրոյ քո․ խաբեցայ յունայն բանից՝ և ՚ի լուսաւորութէ̃ մնաց մոլորեցայ․ աղտեղացայ մեղօք՝ և զօր վախճանին մոռացայ։

(ՃԽԹ)

Տարակուսիմ անյոյս լինելով՝ որ ո՛չ գոյ ճար ապաշխարութեան․ զի մարմնովս տըկարացայ՝ պակասեալ ՚ի զօրութենէ․ և ծերացեալ

նուաղեցայ։ Սակայն 'ի քեզ ապա
ւինիմ տ՟ր յ՟ո հասիր յօգնութիւն
ծանրաբեռնեալ ընկղմելոյս. և
ազատեա՛ զիս 'ի չարեաց. որ ա-
զատիչդ ես 'ի յանցանաց.

(Ճ՛ԽԳ.)

Ընկա՛լ տ՟ր զդոյզն շաղփաղփ ա-
ղօթս իմ. որ կամ առաջի քո դա
տապարտեալ. այլև ծոյլ 'ի զգաս-
տութենէ. մոլորեալ եմ 'ի մտաց.
և յերկիւղէ ունայնացեալ եմ։
Բերան իմ այլընդ այլոյ բարբան-
ջէ. աչք իմ պշնու. և միտք իմ ըզ-
բաղնու։ ո՛չ անզգօս աղօթեմ. և
ո՛չ սրտի մտօք խնդրեմ. ո՛չ հաւա-
տով առ քեզ գոչեմ. և ո՛չ երկիւ-
ղիւ կարդամ. ո՛չ արտասուօք հայ
ցեմ, և ո՛չ դողամ և սարսիմ վասն
աւուրն պատասխանատուութեանց։
Լո՛ւ արդ տ՟ր՝ մի՛ անսար. այլ փու-
թացէս ա՛րկ յապաշխարութիւն և
'ի բովս մաքրութեն հրոյ սրբեալ
և ազատեալ 'ի մեղաց։ Մեծաւ

ջերմամբ եռացո՛ և՛ի յորդոր արտասուս և՛ի պաղատանս և՛ի խնդրուածս. և տպաւորեա՛ յիս զառաջին լուսաւորութեն կերպարանն։

(ՃԻԴ)

Ողորմեա՛ տէր մեղաւորիս՝ յանցաւորիս անթիւ բազմութբ. և դարձո՛ յապաշխարութն զգերիս վտարանդեալ. և մո՛յծ զիս յարքունական փառսն։ Առաջնորդեա ինձ զվերին ճանապարհն գալ առ քեզ. զի եթէ դու ոչ առաջնորդեսցես ինձ՝ ես ոչ կարացից գալ։ զի դու իսկ հրամայեցեր. եթէ ոչոք գայ առիս՝ եթէ ոչ հայր իմ ձգեսցէ զնա։ Արդ տէր իմ գթած՝ մի՛ յիշեր զմեղս իմ յաճախ լրբութեանս՝ և զանց առներ 'ի ծառայէս քումմէ. մի՛ թողուր զիս մնալ 'ի նոյն չարիս՝ և 'ի կեանս աշխարհիս պատաղիլ. այլ ոպ̃ ընթացլ̃ զկնի ծառայի փախելոյ՝ այսպէս դարձուցանելով զիս՝ թողցես զյանցանս իմ. և արասցես

հաղորդս մեզ կամարարաց քոց ։

(Ճ՛ԺԸ)

Դարձո՛ Տէր զցասումն բարկութեան քո յինէն ։ որ մեղօք բազմօք իմովք տրտմեցուցի զքեզ ։ Ողորմեա՛ ապստամբելոյս 'ի քէն ։ և զանհնարին դիզեալ կոյտս մեղաց իմոց ցրուեա՛ ։ ընդ քաղցր լծոյ ծառայութեան քո բերեա՛ զմիտս իմ ։

(Ճ՛ԺԹ)

Պարգևեա՛ ինձ Տէր Յիսուս զլալումն դաւթի՝ և զողբումն երեմիայի ։ զհառաչումն պետրոսի՝ և զյորդառատ վտակս արտասուաց կնոջն պոռնկին ։ զի նստեալ լացից անդադար 'ի տունջեան և 'ի գիշերի ։ զի արժանի եղէց սրբիլ 'ի յաղտոյ և 'ի թարախոյ ։ և յորդնալից վիրաց զերծանիլ ։ և 'ի բազմաբեռն չարեաց թեթևանալ՝ և դասիլ ընդ սուրբս քո ։

(Ճ՛Ի)

Ողորմիլ ինձ Տէր մի՛ յամենար ։ զի

առատանց քո վաստակելոյ յիս՝ ո՛չ եր
բէք գործի բարի. և ո՛չ սերմա
նեալն յանդս հոգւոյ իմոյ բուսա
նի. զի սերմն բանի քո որ յիս սեր
մանեցա՛ւ՝ ՚ի չար Թշնամւոյն քաղե
ցա՛ւ. և բուսեալն՝ ոմն ՚ի տապոյ չո
րացա՛ւ. և ոմն ՚ի մէջ փշոցն անկեալ
հեղձեալ ցամաքեցա՛ւ: Մշակելով
քո յիս տ՟ր՝ լծեա՛ զերկուս աչս ե
ղանց որ յիս՝ արտասուագոչ ձայնի՛
պաղատիլ առ քեզ յո՛րաժամ. զի
արժանի՛ գտայց ողորմութե՟ քում:

(Ճ՛ԻԸ)

Շնորհեա՛ տ՟ր զխաղաղութի՟ ե
կեղեցւոյ քում ս՟բյ. և ամ՟ հա
ւատացելոց Թագաւորաց և իշխա
նաց՝ զօրաց և զօրավարաց ՚ի ճա
կատու պատերազմաց՝ յաղթել
անօրէն բռնաւորաց:

(Ճ՛ԻԹ)

Ողորմեա՛ տ՟ր առաջնորդաց եկե
ղեցւոյ՝ հայրապետաց և վարդա
պետաց. երիցանց՝ սարկաւագաց՝

 դպ

դպրաց՝ և ամ՟ ուխտի մանկանց ե-
կեղեցւոյ առնել զկրաւնունս և
զարդարութի՟ յամ՟ ժամ. հովուել
զժողովուրդս քո. տքնիլ վասն հո-
գւոց նց՟. ասելով ահաւասիկ ես
և մանկունք իմ զոր ետուր ցիս։

(ՃԼ)

Ողորմեա տր՟ յա՟ քս՟ կարօտելոց և
տարակուսելոց. որբոց և այրեաց.
տնանկաց և տանց հաւատացելոց.
կենդանեաց և ննջեցելոց. և որք
ընծայաբերք են եկեղեցւոյ։ Աղ-
քատաց՝ կերակրողաց՝ ողորմածաց՝
երկիւղածաց՝ և հիւանդաց. նա-
ւորդաց և ճանապարհորդաց. խոս-
տովանողաց և ապաշխարողաց. և
անդարձ մեղաւորաց. ողորմեա տր՟
և դարձո զնս՟ յապաշխարութիւն։

(ՃԼԱ)

Ողորմեա տր՟ եղբարց մերոց կրօնա-
ւորաց. և միանձանց ճգնաւորաց.
եւ որք յանձն արարին զինքեանս
յաղօթս մեր յիշել. ողորմեա բա-

րե

ըերար և ըստ իւրաքանչիւրոց պէտից։ Բաշխեա առատապէս ըզշնորհս հոգւոյդ սբյ իմ ամենեցուն սոցա. և զարդարեա և միացո՛ ՚ի սէր ածութն քո։

(ԻԲ)

Աղաչեմ տր յա՛ և անկանիմ առաջի քո սբ խաչին. բարեխօսութե սորա զաղաչանս իմ ընկալ. և ըզխնդրուածս իմ կատարեա. և զօրութե սորա զօրացո՛ զիս ՚ի կոչմանս յոր կոչեցայ. և ՚ի պատուիրանս քո զոր ուսայ։ Տուր ինձ տր զամ ՚ի զօրութի և ՚ի ժուժկալութի ՚ի զգաստութի և յառողջութի լինել պահապան անձին իմոյ ՚ի տունջեան և ՚ի գիշերի և յամ ժամու. ՚ի նստել և ՚ի յառնել. ՚ի գնալ և ՚ի դադարել. ՚ի գործս և ՚ի վաստակս. յաղօթել և ՚ի պահել. և զհաճոյս կամաց քոց կատարել։ Սա՛ եղիցի ինձ բերդ ամուր և աշտարակ հզօր երեսաց թշնամւոյն. զարդարեա զիս սովաւ

՚ի

'ի զարդ հոգեղինաց՝ և'ի լոյս ան իմանալի։ Եւ յաւուրն ահեղին բարբառոյ գաբրիէլի՝ յերևիլ նշնի խաչիդ՝ լուսաւորեա զխաւարեալ հոգիս. վերանալ լուսով ը՟ առաջ անմահ փեսայիդ. խառնիլ յերամս հայրապետաց. և'ի դասս մարտիրոսացն. և'ի գունդս հրեշտակաց։

(ՃԼԳ)

Բարեխօսութ՟բ սրբուհւոյ Ած՟ածնիդ և անարատ միշտ կուսիդ. և յովհաննու կարապետին. ստեփաննոսին առաջին մարտիրոսին. և ս՟րբ գրիգորի լուսաւորչին. և ա՟մ ս՟րբ վկայից քո՝ լուր ինձ եղկելոյս։ Եւ գլորելոյս ձեռնտու լեր. և մոլորելոյս առաջնորդեա. և'ի խաւարէ հանցես զիս'ի լոյս. և հոգւոյ իմոյ ազատութիւն շնորհեա։ Հաստատեա 'ի սէր քո. և բևեռեա յերկիւղ քո. զտաճար հոգւոյ իմոյ մաքրեա. և առիս օթևանեա։ Փակեա զդուռն մեղաց իմոց. և

պարըսպեա՛ շուրջանակի յոտոխէ
իմմէ ։ Տ՟ր 'ի մարդոյ չարէ և յան-
իրաւէ փրկեա՛ և ազատեա՛ զիս ա-
ռաքինութ՟բ ։ և պարգևեա՛ ինձ
զանձառ երանութի քո ։ Ընտանեաց
մերոց ողորմեա՛ ։ և զհոգիս ննջեցե-
լոց մերոց պայծառացո՟ լուսաւորեա՛

(Ճ՚ԷԴ)

Բարեխօս առ քեզ ունիմք զառա-
քեալսն և զմարգարէսն ։ և զա՟մ
ս՟բ մարտիրոսսն ։ զհայրապետսն և
զվարդապետսն ։ Լո՛ւր աղաչանաց
ն՟ց և ազատեա՛ զիս 'ի մեղաց իմոց ։
ընկլեա՛ յիս հոգի շնորհաց ։ և յոր-
դորեա՛ զիս բարիս գործել ։ 'ի ծու-
լանալն իմում բռնաւորեա՛ ։ խա-
փանեա՛ զիս 'ի չար գործոց՝ և սեր-
մանեա՛ յիս պտուղ բարեաց ։
Քաջալերեա՛ զիս 'ի նեղութեան
իմում ։ մխիթարեա՛ 'ի վշտի ։ արժա-
նի՛ արա զիս տ՟ր իմ և ա՟ծ իմ յա՟ ք՟ո՝
լինել քեզ խաչակից մինչև ցմահ ։
ո՟պ զի 'ի հեշտութեանց աշխարհիս

 հրա

հրաժարիցիմ. և եղէց երանելեացն դասակից. և աւազակին եղէց հա-ղորդ. և ՚ի դրախտին վայելեցից զկենանս անմահս:

(ՃԼԱ)

Յաւուրն ՚ի վախճանի՝ հրեշտակ բարի ինձ առաքեա՛. և քաղցրութե՛ աւանդել զհոգի իմ. ընդ ուղիղ ճանապարհի առաջնորդեա՛. և ըզ գազանն դարանակալ կործանեա՛. անցո՛ զիս անխռով ընդ օդս խաւա-րայինս. և զերծո՛ ՚ի չար ժանից գա-զանին. ապրեցո՛ և աներկիւղ պա-հեա՛. և ՚ի կայանս սբցն հնգո՛, սպա-սել և ակնունել գալստեան քո:

(ՃԼԲ)

Յորժամ գաս յերկնից ահեղ փա-ռօք և անթիւ դասիւք հրեշտա-կօք, զարհուրեալ դողան առհա-սարակ տարերք ամ՝ երկնայինք և երկրայինքս. յակնարկել քո զօրու-թեդ՝ սարսին յահեղ փառաց ան-մահ թգւրիդ և անճառ դատաս-

տա

տանիդ և աններելի պատուհասիդ

(ՃԼԱ)

Յայնժամ աւուր և զիս ընկա՛լ տ՟ր
ընդ արդարս և ընդ կատարեալս
քո. և կարգաւորեա՛ ընդ աջմէ դա
սուն. և պսակեա՛ ընդ ս՟բս քո. և
շնորհեա՛ ինձ զկեանս յաւիտենից.
և զանձառ բարիս քո պարգևեա՛
ինձ. և քեզ փառք արարողիդ՝ և
պարգևողիդ իմոյ բարեաց։

(ՃԼԲ)

Յիշեա՛ տ՟ր զհոգիս ննջեցելոց մե
րոց յաւուր մեծի քում գալըս
տեանդ՝ յորժամ գաս յերկնից ան
ձառ փառօք. ահեղ և սոսկալի զօ
րօք. հրանիւթ և հոգեղէն զուարթ
նօք։ Ահաւոր հուր առաջի քո
ընթացեալ տարածանի. կիզէ զե
րինս՝ և հալէ զբլուրս. և զարա
րածս ա՟մ առհասարակ տապալէ։
Յայնժամ աւուր ահեղին ողորմեա՛
ինձ մա՛րդասէր. զի գին ս՟բ արեան
քո եմ։ Յորժամ զաղբիւրս ցամա

քե

քեցուցանես՝ և զգնացս գետոց դադարեցուցանես. զծովու ջրոյն զանբաւութի՛ սպառեցուցանես. զլուսաւորս խաւարեցուցանես. փողն ահագին ընդ տիեզերս ա͞մ հնչի. և զմեռեալսն զա͞մ զարթուցանէ. և զաշխարհս ա͞մ դողացուցանէ. և արարածք ա͞մ յարուցե͞լ կան առաջի ա͞ծուն քո, Յայնժամ դնես զդատողական աթոռ քո. և ընդ քեզ բազմեցուցանես զերկոտասան առաքեալսն: Անաչառ դատաստանաւ՛ դատես. և յամենեցուն արդարութի՛ պահանջես. զկամարարս քո պատուէս՝ և զապստամբեալսն 'ի ձայնէ կոչման քո՝ պատժես. և զարդարսն փառաւորես. ըզմարտիրոսսն և զսբ վկայսն պըսակես. զիմաստուն սբ կուսանսն զարդարես. և յիմար կուսանացն զառագաստին դուռն փակես. և 'ի փառացն և յերանութեցն հալածես. Զոդիսն քո ընտրես, և զայծիսն 'ի քէն ի բաց մերժես.

և

և 'ի գեհեանն առաքես՝ ուր լա
լումն է աչաց. և դառնագոյն կրս
կիծ ահեղ տանջանաց. և հրեղէ
նաց չար որդանց թունաւորաց
կտտողացն կրճտումն ատամանց:

(ՃԼԹ.)

Մ'րդ՝ գթած և յիս յայնժամ մօր
գտանէր տ̅ր և բարերար փրկիչդ իմ
յս̅ քս̅. և ողորմութ̅ք քով գթասցիս
'ի հոգիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հա
ւատով 'ի քեզ ննջեցին. զորս յա
րուցեալ կացուսցես առաջի ահա
ւոր քո մեծի դատաստանիդ՝ յայն
տիեզերական հրապարակին ահեղ:
Յորժամ յայտնին գործք բարույ
և չարի անթաքչելի 'ի մէջ ատենին՝
յայնմ աւուր ահեղին թողութ̅ի
շնորհեա՛ յուսացելոց քոց. որք յա
նուն քո տ̅ր ննջեցին յերկրի. զոր
գնեցեր պատուական արեամբդ քո
Ջնջեա՛ զձեռագիր ամենայն մը
կրրտելոցս 'իքեզ. և թող զպարտիս
յանցանաց տ̅մ հաւատացելոց.

զկամայից և զակամայից. ընդաջմէ
քումմէ դասեա՛. և զերանական ըզ
ձայնն 'ի լսելիս ա՟մ հաւատացելոց
աւետարանեա՛ ասելով. եկա՛յք օրհ
նեալք հօր իմոյ՝ ժառանգեցէ՛ք
զյաւիտենից բարութ՟ին ։

(Լ՛Խ)

Որդ՝ տ՟ր իմ և ա՟ծ իմ յ՟ս ք՟ս՝ բա
րերար ողորմած և մարդասէր՝
անոխակալ եւ անյիշաչար՝ ընկա՛լ
զաղօթս և զխնդրուածս իմ. որ՟պ
պաղատիմ և հայցեմ 'ի քէն վ՟ս իմ
և վ՟ս ա՟մ հաւատացելոց. մի՛ դար
ձուցաներ զերեսս քո 'ի ժտողէս.
այլ խոնարհեա՛ յաղաչանս իմ. և
լո՛ւր ինձ մարդասէր. և ցո՛յց յիս
զսովորական քո մարդասիրութ՟եդ
զողորմութ՟ի. և խնայեա՛ 'ի մեղու-
ցեալ ծառայս քո ։ Եւ կարգեա՛
զիս ընդաջմէ դասուն. և մի՛ կա-
ցուցաներ 'ի ձախմէ ընդ ուլո՛ց
որք զայրացուցին զքեզ. և մի՛ պա
հանջեր յինէն զանհամար պարտիս

 յան

յանցանաց իմոց ։ Ո՜վ մի՛ դատա-
պարտեր զմեղաւորս յայնժամ․ և
մի՛ յայտնեսցին ծածուկք գործք
ամբարշտութեան իմոյ յանցանաց
յանաչառ ատենին՝ հրեշտակացն
տեսանողաց և հրեշտակապետացն
և ա՟մ սբց քոց սիրողաց․ այլ յաղ
թեալ ՚ի քումմէ մարդասիրութե՟դ
արասցես այցելութի մեղուցեալ
ծառայիս քո ․ և մի՛ ըստ չար գոր
ծոց իմոց հատուսցես ինձ ։ Ո՜վ մի՛
հրամայեր կապեալ ոտիւք և ձեռ
օք հանել ՚ի խաւարն արտաքին ․
ուր լալ աչաց է և կրճտել ատա
մանց ․ այլ ըստ քում գթութե՟դ
և բարերարութե՟դ և անյիշաչարու
թե՟դ՝ ողորմեա ինձ բազմամեղիս ։
Յայնմ աւուր զերծո զիս յամօ
թոյն յաւիտենից ․ և փրկեա զիս
յանվախճան տանջանացն ․ ապրե
ցո զիս յաններելի պատուհասիցն՝
և բաց ինձ զդուռն ողորմութե՟ քո․
և մի՛ փակեր զդուռն արքայութե՟
տ՟ր իմ տ՟ր՝ ա՟ծ իմ ա՟ծ յ՟ս ք՟ս ։

Տ՟ր

Արժանի՛ արա զիս զանարժանս յաւուրն յայնմիկ երանութեց և անապականութե պարգևաց լուսոյ. և անսպառ յաւիտենից ուրախութեց. և բարեաց հատուցմանց սբցն և արդարոցն. և զփառս երանելեացն վայելել միշտ ։ Ով ի մըտից արժանապէս յառագաստ անմահ փեսայիդ . և ժառանգեցից զանսպառ բարիսն ընդ ամ սբս քո՛ մաքուր և յստակ և սբ սրտիւ՝ համարձակ երեսօք ։ Ընդհատ տեսից զքեզ ընդ հրեշտակս . և ընդ սբ սիրողս վայելեցից զանհաս զանճառելիդ և զանեզր լոյս Երրորդութեդ՝ գոհանալով . և զուգահաւասար արասցես ընդ սբս քո յօրհնաբանութիս միշտ արժանապէս . հանապազ ածայինն անստուեր լուսով քո պայծառացայց ։ Եւ անդադար երգով փառաւորեցից զամենասբ Երրորդութիւնդ . այժմ և յաւիտեանս յաւիտենից

Ամէն ։

* Նորին դարձեալ Աղօթս սրբոյն Անսելմի Աղաչեալ առ տէր ա՟ծ։

Ա

Տ ա՟ծ զօրութեանց՝ աղաչեմ զքո բարերարութիւնդ. ժտեմ և հայցեմ ՚ի քէն. տո՛ւր ինձ տապան ապրեցուցիչ ո՟պ Նոյին. ապրեցուցիչ ինձ ՚ի հրեղէն ծովէն և յանդընդային հրահոսանացն. յանշէջ արգելանէն և յանճնարին վտանգիցն։ Ո ի դու ես տ՟ր ա՟ծ՝ որ զբանդ ա՟ծային ծածկեցեր և ՚ի ծառայական կերպս իջեր վասն իմ. զլեղի ՚ի քիմս առեր և ապտակ ՚ի ծնօտս ընկալար։

Արդ այժմ աղաչեմ զքեզ՝ ազատեա՛ զիս ՚ի դառն ծառայութենէն սատանայի. զի յորժամ զձեռս իմ ՚ի վեր ունելով աղօթեմ, անօրէն սատանայ խաբէ և ունայն հանէ զիս ՚ի յաղօթից իմոց. Տո՛ւր ինձ ա՟ծ բերդ ամուր. և կորզեա՛ զիս յառիւծոյն որ հանապազ կամի կլա-

նէլ զիս ։ Ո՛ ի ընդ պիտանիսն
փառաւորեցից ՚ի բարձունս ընդ
Հայր և զՈրդի և զքո Հոգիդ ․
այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն ։

* Սորէն ասօլէ՛ մէյն Լուծէրծմ ․ ողէ ողէ
Հայցուածով ․

Գ․

Տէր յս քս երկնի և երկ
րի ․ իշխան կենաց և մա
հու ․ դատաւոր կենդա
նեաց և մեռելոց ։ Քն ած յայս
և ապաքէն հոգւոյս իմոյ՝ քեզ խո
նարհեցուցանեմ զերկրպագութիւն
և մատուցանեմ զփառաբանութեն
մաղթանս ։ Լո՛ւր պարգևիչ հայց
ուածոց իմոց՝ որ միայնդ ես առանց
մեղաց ․ որ միայնդ ես սբ և ՚ի սբս
հանգուցեալ ․ որ միայնդ ես գը
ծաթ և ողորմած ։
Ողորմեա՛ ինձ ած ըստ մեծի ողոր
մութեն քում ․ և ըստ բազում գը
թութեն քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ ․

 Աստեղ

Ստեղծիչ իմ ողորմեա ինձ և օրհնեա զիս. երևեցո զերեսս քո առիս և հաշտեա ընդիս։ Ապրեցուցիչ իմ դարձ առիս և երևեցո զերեսս քո և յիշեա զիս յարքայութեան քում։ Դարձ առիս ած փրկիչ իմ. և դարձո զսրտմտութիւնս քո յինէն։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։ Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս. և մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս։ Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ յիշեր զչարիս իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ըստ իմում անօրէնութեանս։

Մի՛ իսպառ բարկանար ինձ. և մի՛ յաւիտեան պահեր ոխս։

Մի՛ ըստ մեղաց իմոց առներ. և մի՛ ըստ անօրէնութեանս իմում հատուցաներ ինձ։ Մի՛ ընկեներ զիս յերեսաց քոց. և մի՛ խնդրեր զգիր յանցանաց իմոց. և մի՛ դատապարտեր զիս։ զի ես ինձէն գիտեմ

որ անուղղայ եմ և յանցաւոր ՚ի մանկութէ. և անպատասխանի եմ յամի: Այլ դու դատաւոր հզօր և անոխակալ. որ զյանցանան թողեր անառակ որդւոյն՝ թո՛ղ ե՛ւ ինձ զպարտիս մեղուցեալ և անօրինեալ քո ծառայիս: Քանզի քո առատ բարերարութիւն յայնժամ երևեսցի, յորժամ ինձ ողորմիս. որ չե՛մ արժանի ողորմութեան քում, յորժամ յիս ցուցանես զերկայնմտութիւն քո. որ արժանի եմ բիրուց տանջանաց. զի զամ աւուրս իմ անառակութեամբ անցուցի և ո՛չ կացի ՚ի հրամանի քում:

Արդ քաղցրացիր ինձ բա՛րի ե՛ւ քաղցր թագաւոր. և հաշտեա՛ց ընդ բազմամեղիս. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. և մի՛ խոտորեր բարկութ ՚ի ծառայէ քումմէ: Մի՛ հայիր յանցնազանդութիս իմ և՚ի պղերգութիս: Մի՛ անարգեր զիս և մի՛ թողուր զիս. և մի՛ ընդվայր հարկաներ զիս: զի թէպէտ

ես

եւ զտաճար հոգւոյդ սրբոյ ապա-
կանեցի իմով ծուլութեամբս և անա-
ռակ գնացիւքս, այլ դու գթա-
յիս ստեղծիչ իմ ողորմած և ան-
յիշաչար. և մի՛ ապականեր զհո-
գի իմ գեհենաժառանգ այրմամբ
յաւիտենականաւ: Այլ գթացի՛ր
մարդասիրապէս՝ երկայնամիտ լեր
առիս. և ներեա՛ յանցանաց իմոց:
Տո՛ւր շնորհեա՛ ինձ ժամանակ ապաշ-
խարութեան և զղջման արտասուաց.
և տուր իմաստութիւն խորհիլ զօ-
րէնս քո 'ի տուէ և 'ի գիշերի. գոր-
ծել զբարի և առնել զարդարութիւն
առաջի երեսաց քոց:

Համբառնամ առ քեզ տէր զաչս իմ
բոլորով սրտիւ իմով. կարդամ առ
քեզ Քրիստոս Աստուած միածին որդի Աստուծոյ՝ կեր-
պարան անեղին և համագոյ հօր հո-
գւոյն: Որ յաղթեալ 'ի մարդա-
սիրութենէդ քումմէ, կամաւ խո-
նարհեցար յանճառ փառացդ և
առեր զծառայի կերպարանս. և
անպարտականդ՝ յաղագս դատա-

պարտութեան մերոյ համբերեցեր
մինչև զչարչարանս խաչի և մահու-
յանձն առեր վասն փրկութեան
ստեղծուածոց քոց։

Արդ՝ որ զայսպիսի սէր ունիս
առ ազգս մարդկան՝ և կամիս զի
ա՟մ մարդ կեցցէ և ՚ի գիտութիւն
ճշմարտութ՟ն եկեսցէ, գթա՛ և յիս
՚ի բազմամեղս գթած և մարդասէր
տ՟ր. և կամեա՛ց ընդ իմ փրկութ՟ին
և արա՛ ինձ ողորմութ՟ի եղկելւոյս
և թշուառականիս. որ առաւել
վիրաւորեալ եմ և ողորմելի քան
զա՟մ մարդիկ։ Զի ո՛չ և մի օր սի-
րեցի զքեզ ՚ի բոլոր սրտէ իմմէ.
և ո՛չ մի ժամ յա՟մ զօրութ՟է իմմէ
պահեցի զպատուիրանս քո. այլ
պղերգութ՟բ և զբօսանօք անցու-
ցի զաւուրս իմ։ և աղտեղի խորհր-
դովք անցուցի զա՟մ կամս իմ։

Աւուրք իմ պակասեցան և անօրէ-
նութիւնք իմ բազմացան. և ո՛չ գոյ
ինձ յոյս փրկութ՟ն և տեղի ապաւի-
նի. բայց միայն յուսացեալ եմ

՚ի

՚ի քո բարերարութիդ. և ապաւի
նեալ յառատ ողորմութիդ։

Եւ արդ՝ անկեալ բղխմամբ ար
տասուաց աղաչեմ զքեզ. պա
ղատիմ մինչև եմ կորուսեալ. և
մինչև է ժամանակ դարձի իմոյ
հասեալ. շնորհեա ինձ ապաշխա
րութի. և յառաջ քան զվախճան
արձակեա զիս ՚ի կապանաց մեղաց
իմոց. և անտես արա զանթիւ ա
նօրէնութիւնս իմ։

Որ ամենայն բարութեց ես տր.
և իշխանդ ես թողուլ զմեղս՝
ծածկեա զամ անօրէնութիւնսիմ
քոյով մեծութեդ. և մխիթարեա
զվշտանկեալ և զտարակուսեալ հո
գի իմ։ Եւ արժանաւորեա զիս
յայսմհետէ ըստ կամաց քոց քա
ղաքավարել զայլ ևս պանդխտութե
իմոյ ժամանակս. եթէ չկամիմ,
բռնադատեա զիս. և մի՛ թողուր
՚ի կամս անձին իմոյ. մինչև տարեալ
հասուսցես յօթևանս արքայու
թեանդ երկնից։

Լո՛ւր տէր աղօթից անարժան ծառայիս քո. և պաղատանաց իմոց ունկնդիր. Որ ասացեր թէ՝ հայցեցէք և գտջիք. բախեցէք և բացցի ձեզ. Արդ այժմ բա՛ց ինձ տէր զդուռն ողորմութեան՝ որ ողբալով կարդամ առ քեզ. և մի՛ անտես առներ զաղաչանս մեղուցելոյ անձին իմոյ. որ ո՛չ եկիր կոչել զարդարս. այլ՝ զմեղաւորս յապաշխարութիւն.

Արդ՝ խոնարհեալ անձամբ, բեկեալ սրտիւ, և ամօթալից երեսօք, անկանիմ առաջի քո. չեմ արժանի կոչել որդի քո վասն ապականեալ վարուց իմոց. և ո՛չ անուանել զանուն քո՝ գարշ և աղտեղի բերանով իմով. Այլ համարձակիմ ՚ի գթութիւն քո. զի գիտեմ ըզ քեզ քաղցր և անոխակալ՝ բազմախնամ և երկայնամիտ առ արարածս քո. և յաղագս այսորիկ ժըտելով պաղատիմ առ քեզ. Արդ յառաջ քան զդժնիկ ատենին աղաչեմ. և նախ քան

 զ՚իա

զփակիլ դրանն ապաշխարութեան
և հատանիլ անդարձ վճռին՝ զար
տասուս իմ արկանեմ առաջի ան
ոխակալ գթութեանդ քո ողոր
մած տր. երկայնամիտ քաղցր և
անյիշաչար։

Մի՛ ընդ քանքարաթաքոյցսն դա
տապարտեր զիս. և մի՛ ընդ յիմար
կուսանսն փակեր ինձ զդուռն ար
քայութեան քո։ Մի՛ ընդ չար և
վատ ծառայիցն զիս լծակցեր. և
մի՛ ընդ հերձուածօղսն դներ ըղ
բաժին իմ։ Մի՛ ընդ պոռնիկսն
և ընդ չարագործսն կորուսաներ
զիս. և մի՛ ընդ ախտաւորսն և ընդ
շաղախեալսն հոգւով հաներ զիս
՚ի կենաց. Այլ զերծո՛ զիս յան
զերծ տանջանացն և ապրեցո՛ յան
հանդիպտ աղէկածութեանցն.

Փրկեա՛ անմահ ՚ի մահուանէ. և
ազատեա՛ ՚ի յաւիտենական ամօ
թոյն. զերծո՛ ՚ի միշտ լալոյն և ՚ի
հանապազորդ ողբալոյն։

Մի՛ մերժեր զիս ՚ի քո դասուցն.

 և

և մի՛ տարագիր առներ յերանաւ-
ետ կենացն ։ Մի՛ անբաժին հա
ներ զիս ՚ի հայրենի ժառանգու-
թենէն ․ և մի՛ զրկեր զիս յերկնա
ւոր հարսանեացն ։ Մի՛ կարօտ
պահեր զիս ՚ի քո անճառելի տե-
սութենէդ ․ այլ շնորհեա ինձ ընդ
արժանաւորսն, և ընդ կատարեալ
ոգիսն, վերանալ լուսեղէն ամպօք
ընդ առաջ քո յօդս ․ և պարզերես
և աչալրջութբ կալ առաջի քո ․

Եւ վասն քո փառաւորեալ հզօր
և ահեղ թագաւորութեանդ,
մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծա
ռայիս քո ․ և մի՛ հատուցաներ ինձ
ըստ իմում անօրէնութեանս ․ և
մի՛ ամաչեցուցաներ զիս առաջի
անթիւ և ահաւոր բանակաց քոց ։
Այլ ողորմեա ինձ՝ զի ոչ ոք է հա
կառակ քեզ ․ և պարգևեա ինձ զար
քայութիւնդ ։ Ընդ սուրբս քո դա-
սեա և ընդ արդարսն պսակեա ․
ընդ սիրելիս քո օրհնեա և ընդ կա
մարարս քո կամաց քոց ՚ի յարա-

զու

զուարճ ուրախութեան ուրախացո՛,
Եւ առատապարգեւ փառօքդ փա-
ռաւորեա՛ զիս Տէր ՚ի լուսեղէն ե-
րամս արդարոց՝ ընդ նոսին հանգ-
չել ՚ի վերինդ. Եդեմ յանդստանէր
և յանճառելեաց ուրախութեանդ:
Զի ընդ նոսին համաձայնեալ
փառաւորեցից զամենասուրբ
Երրորդութիւնդ. այժմ
և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից
ամէն:

Մ՝ինչ ՚ի փորձանս ոք անկա   նի,
կացցէ յաղօթս այս արժա   նի·
Օ՝ր ասացեալէ գրիգո   րի·
հայաստանեայց հայրապե   տի։

* Աղօթք յորժամ յորդորգայցի անձամբ ու.
Ասացեալ սրբոյն Գրիգորի մերոյ
լուսաւորչին. Դ

Օրհնեալ է մարդասիրութիւն
քո Տ̃ր իմ և փրկիչ յ̃ս ք̃ս
ընդէ՛ր լքանես զիս. դու
միայն ես առանց մեղաց. և անուն
քո զանոխակալութի̃ և զմարդասի
րութի̃ ցուցանէ. գթա՛ յիս՝ վ̃ս զի
դու ես միայն մարդասէր.
Ապրեցո՛ զիս զանկեալս ՚ի մեղս.
զի դու միայն ես առանց մեղաց.
Հա՛ն զիս ՚ի տղմոյ անօրէնութե̃ իմոյ
զի ընկղմեցայ յաւ̂իտեանս յաւ̂ի‿
տենից. Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց
իմոց. քանզի ահա՛ իբրև զառիւծ
գոչէ և մռնչէ կամելով կլանել
զիս. Արդ Տ̃ր իմ փայլատակեա՛ ըզ
փայլատակունս քո. և կործանեա՛
զզօրութի̃ նց̃. երկիցեն և խաւ̂ա‿
րեսցին յերեսաց քոց. քանզի ան̂‿
կար է և ոչ ունի զօրութի̃ կալ ա‿
ռաջի քո Տ̃ր. և ոչ առաջի երեսաց

 սի

սիրողաց քոց։ Տեսանէ զզօրութ
նշանի խաչի քո տ̅ր՝ և զարհուրի.
և ամաչելով իբաց հեռանայ յայն-
ցանէ որ կարդան առ քեզ։
Այժմ տ̅ր կեցո́ և ապրեցո́ զիս.
վ̅ս զի 'ի քեզ ապաւինեցայ. հա́ն
'ի ներղութենէ զանձն իմ. զի մի́
իսպառ կորուսցէ զիս նենգաւորն
որ մարտնչի ընդ իս ծածուկ հնա-
րիւք։ Որ խորհրդոց ես տ̅ր՝ և
քննես զսիրտս և զերիկամունս՝
սրբեա́ զսիրտ իմ և զխորհուրդս
'ի զազիր և 'ի պիղծ խորհրդոց. զի
մի́ իսպառ կորայց 'ի յաւիտենա-
կան կորուստն.

Որ կարող ես ա̅մի, ողորմեա́ ինձ
ա̅ծ իմ. տո́ւր շնորհ արտասուաց
մեղուցեալ հոգւոյս. ո̅պ զի լուա-
ցից զբազմուն մեղացս. զի ապրե-
ցայց 'ի ձեռաց անողորմ հրշտկաց
որ արկանեն զամբարիշտսն 'ի հուր
գեհենին։ Երանի թէ լայի հանա-
պազ աղաչելով զքեզ աստուած՝
զի մի́ անարժան գտայց 'ի ժամուն

 յոր

յորժամ գայցես. և մի՛ լուեայց զա
հաւոր զձայնն զայն, թէ երթ 'ի
բաց մ՛շակդ անիրաւութեն ո՛չ գի
տեմ ուստի ես։

Ո՛վ բարձրեալ միայն առանց մե
ղաց. շնորհեա՛ ինձ մեղաւորիս
յաւուր յայնմիկ զբազում գթու
թի՛ն քո. զի մի՛ յայտնեսցին ծածուկ
ամբարշտութիւնք իմ առաջի տե
սողաց հրեշտակաց և հրեշտակա
պետաց՝ մարգարէից առաքելոց և
արդարոց ամեց։ Այլ ապրեցո՛ զիս
զամբարիշտս շնորհօք ողորմութե
քո։ Ընկա՛լ զիս 'ի դրախտն փափ
կութեն ընդ կատարեալ արդարսն։
Ընկա՛լ զաղօթս մեղուցեալ ծա
առայիս քո բարեխօսութե սրբոցն
որք հաճոյ եղեն քեզ յա քո տէր
մեր։ Եւ քեզ ընդ հօր և սբ հո
գւոյդ փառք յաւիտեանս
յաւիտենից
ամէն։

*Նորին աղօթք սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լու-
սաւորչին։ Լ.

Աղաչեմ զքեզ փրկիչ Տէր Քրիստոս· հայեաց յիս և ողորմեա ինձ· փրկեա զիս 'ի բազմութենէ անօրէնութեան իմոյ· քանզի անարգեցի զամենայն բարիսն զոր արարեր յիս 'ի մանկութենէ իմմէ։ Զիս զտխմարս՝ զտգէտս և զանիմաստս՝ արարեր անօթ լի՛ գիտութեամբ· յաճախեաց յիս շնորհքն քո՝ և լցոյց զքաղց իմ և զծարաւ իմ· զովացոյց և լուսաւորեաց զխաւարեալ միտս իմ· և ժողովեաց 'ի մոլորութենէ զխորհուրդս իմ, և եհեղ 'ի ծոց իմ։ Այժմ երկիր պագանեմ և աղաչեմ, անկանիմ և հայցեմ խոստովանելով զքումդ բարերարութիւնդ· կատարեա յիս զխոստումն շնորհի քո և պահեա զնա 'ի գանձի քում· զի դարձեալ տացես ինձ յաւուրն յայնմիկ·

Մ՛ի՛ բարկանար ինձ մարդասէր·

զի ո՛չ հանդուրժեմ սպառնալեաց
քոց · յաղագս այսորիկ աղաչեմ
ժըտելով՝ զի առաւել քան զչափն
յանձախեաց յիս · վա՜ զի լեզու իմ
տըկարացաւ ո՛չ կարելով խօսել
ըզ շնորհէ քումմէ · հիացան եւ
միտք իմ ո՛չ բերելով զբազմութի՜
ալեաց նորա ։

Սերպարան և ճառագայթ օրհնե_
լոյ հօրդ՝ դադարեցո՛ առիս 'ի հո_
սանաց նորա · զի իբրև զհուր բոր
բոքեալ բոցակիզէ զերիկամունս
իմ և զսիրտ իմ· Մնդր դարձեալ
պարգեւեա՛ ինձ զնա՛ և կեցո՛ զիս
յարքայութե՜ քում· մի՛ յիշեր զանօ_
րէնութիս իմ· յանդգնիմ՝ հայցեմ
տո՛ւր ինձ զխնդրուածս իմ· և ա_
րա՛ օթեւանս օրհնել հարբ. քո յա_
ւուր յայտնութեան։ Շնորհեա՛
ինձ քո՜ զհայցուածս իմ· զի դու
միա՛յն ես տուող կենաց իմոց։

Նաւ քեզ փառք յաւիտեանս
յաւիտենից
ամէն ։

* Աղօթք դարձելոյն ՚ի ողջմտութն աղաղ
խորհրդն։ Ա.

Ա՚նսկիզբն ած և անհասանե
լի՝ բաց զաչս սրտի իմոյ բա
նիւ՝ գիտութեան քո՝
բաւական լինիլ գո
հանալ զանուանէ քումմէ. գովել
և փառաւորել զքեզ և արժանա
պէս գնալ ՚ի ճանապարհս քո.
Դատաւոր արդար՝ երկայնամտեա՜
առիս բազմամեղս քոյով մարդա
սիրութբդ. զի եղկելի եմ մեղօք՝
զեղխեալ անօրէնութբ. և զազիր գի
ջութբ զմարմինս իմ ապականեցի.
Որ էիր յառաջ էականութբ ած
ընդ հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնա
կիլ ընդ հողեղինացս. և ընդ մարդ
կան շրջեցար ընդ մեղաւորացս.
թող տր զմեղս իմ և թեթևացո
զծանրաբեռնեալս. ժրտելով հայ
ցեմ ՚ի քէն, զի ժամանակ է ապաշ
խարութեան. ՚Ի քէն հայցեմ բա
զումողորմ տէր աղբիւր կենաց՝

 լու

լուսաւորեա՛ զաչս սրտի իմոյ լու-
սով գիտութե քո։ Յո՛յս ծի քո՞.
ծագումն անճառելւոյ լուսոյ.
կեանք՝ որոց սիրեն զքեզ. կերա-
կուր անսպառելի. կենդանութիւն
յաւիտենից։ Հրով հոգւոյդ սբյ՝
հալեա՛ զպաղումն ձըմեռնացեալ
սրտի իմոյ. որ ձուլեալ է եղկելի
գործօք անօրէնութե։ Ուղղեա՛
քո ածային զօրութբդ զանուղղայ
խորհուրդս իմ չար ուղեկանին աս
տի կենացս։ Ճրագ ճշմարտութե
և ճառագայթատու՝ մերկեա՛ յինէն
զխաւար մըթացեալ մեղացս.
Օ եղկելիս մեղօք յիշեա՛ քո ած-
ութբդ յահագին աւուրն յայնմիկ
ահեղ մեծի դատաստանին։ Ալէ
կոծելոց նաւահանգիստ՝ և լիու-
ունայնացելոյս յարդարուէ և ու-
նողիս զանօրէնութի չար գործօք։
՚Ի չարիս չարչարեալ է անձն իմ.
զինչ արարից մեղուցլ անձամբս.
պէսպէս ախտիւք պղծեցայ յանա
ռակուէ. զրկեցայ ՚ի հայրենական

 լու

լուսոյն. ջնջեցի զձեռագիր որդէ
գրութեան կենաց. ջեռուցի զհուր
յաւիտենականն։

Մէ սրտիւ կարդամ առ քեզ՝ ամե
նաբդ Ած. վտանգելոյս օգնա
կան. վիրաւորելոյս բժիշկ. տեղի
տարակուսելոյս. կորուսելոյս խնդ
րօղ. մոլորելոյս և գերելոյս դար
ձուցիչ. ապաւէն ամցն որք կար
դան առ քեզ։ Տէր տառապելոյս
և տարակուսելոյս գերելոյս ՚ի սա
տանայէ զմեծ քո զողորմութիւն։
Ահա հասեալ եմ ՚ի դուռն մահու
չարաչար գործովք իմովք. զաչսիմ
՚ի վեր համբառնամ. առ բարձրեալ
տրդ և բարերար. հայցեմ ՚ի քէն
բաց զդուռն ողորմութեան մեղու
ցեալ հոգւոյ իմոյ. ոչ բացեր ա
ւազակին զդուռն դրախտին քո.
և մի՛ ամօթալից դարձուցաներ զիս
՚ի քո առատ ողորմութենէ. զի գին
եմ սբ արեան քո. փրկեա զիս
և ողորմեա ինձ Ած.

Որ անեղ ևանսկիզբն ես՝ անստեղծ

և

և արարիչ ա՟մ արարածոց. որ ո՛չ աշ
խարհս տանել զքեզ կարէ, և ո՛չ
երկինք բովանդակել կարեն. 'ի վե՛ր
ես քան զերկինս և անբաւ՛ քան ըզ
ծագս. երևելիք և աներևոյթք
բովանդակեալ են առաջի քո։
Դու տիրես ամենեցուն և հրա
մանաւ՛ քո կառավարին ա՟մ արա
րածք։ Դու աղքատացուցանես
և դու մեծացուցանես. դու սպա
նանես հարկանես և բժշկես։
Դու ես ա՟ծ իմ և փրկիչ վտանգե
լոյս 'ի սատանայէ. առողջացուցիչ
հիւ՛անդիս մեղօք. ընդունող աղօ
թից և կատարիչ խնդրո՛ւածաց։
Նայեա՛ տ՟ր 'ի պաղատանս իմ և ըն
կա՛լ զիս մարդասիրութ՟բ քո։
Մի՛ բարկութ՟բ քո խրատեր զիս.
և մի՛ սրտմտութ՟բ քո յանդիմաներ
զիս. զի դու ես տ՟ր և արարիչ. հայր
և ստ[եղ]ծիչ. և ես առ ո՞վ երթի
ցեմ զի օգնութ՟ի իմ 'ի քէն է.
Նայեաց 'ի պաղատանս իմ. և ընկա՛լ
զիս մարդասիրութ՟բ քո. զի քեզ
մե

մեղայ և զքեզ աղաչեմ և զքեզ խոստովանիմ։ Մեղայ յերկինս և առաջի քո. մի՛ ընդ դատեալսն տանջեր զիս. և մի՛ ընդ դատապարտեալսն պատուհասեր։ Այլ ընդ կամարարս կամաց քոց ընկալցիս. և ընդ պահօղս պատուիրանաց քոց պահեա՛ զիս. զի թէ առանց ներելոյ զբաղում յանցանս իմ քննես՝ ապա ընդունայն է ինձ խոստումն յարութեան. և հուր գեհեննին է ինձ ժառանգութիւն։ և թէ զդատարկաբանութիւնս իմ և զանդէպ զայլ անօրէնութիւնս իմ խնդրեսցես յինէն, ապա երանեմ չեղելոցն յորովայնէ

Հայեա՛ տէր ՚ի պաղատանս իմ և ընկա՛լ զիս մարդասիրութեամբ քո։

Ողորմեա՛ ինձ որպէս քանանացւոյն, որպէս պոռնկին, որպէս մաքսաւորին. և գթա՛ յիս որպէս յանառակ որդին. և որպէս աւազակին շնորհեա՛ բազում յանցանաց իմոց զթողութիւն։

Ընկա՛լ զիս որպէս զհայհոյիչսն և ըզհալածիչսն. փարատեցո՛ զխաւար

մե

մեղաց յաչաց իմոց։ Բայց զաչս իմ զլցեալս երկրային ցանկութ՟ երկնային լուսովդ. և բժշկեա զվէրս ծորեալ լեզուս իմ 'ի բանբասանաց։ Սրբեա զսիրտ իմ 'ի չար և'ի պիղծ խորհրդոց. վասն զի քեզ ցանկամ տ՟նդ իմոյ բարերարի և բազմագութի իմոյ արարչիդ։

Մի՛ յաւիտենական ամօթովն ամաչեցուցաներ զիս. և մի՛ ահեղ դատաստանաւ՟ն դողացուցաներ։ Մի՛ տիեզերական հրապարակաւ՟ն զիս յանդիմաներ. և մի՛ աններելի տանջանացն մատներ։ Մի՛ սոսկալի հրովն պատուհասեր. այլ փրկեա զիս 'ի հրացեալ հնոցէն, 'ի հրահոսեալ գետոցն և յորդանցն չարաթիւնից, 'ի հանապազորդ նեղութենէն և'ի կրճտել ատամանցն։ Լա՛ բնակեցո զիս ընդ կամարարս կամաց քոց՝ յանանցական կեանսն։ Զի ընդ նոսին արժանի եղէց գոհանալով փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍբ Հոգիդ։ ամէն։

 Մ՟ղ

* Մաղթանս առ ս̃բ Ածածինն՝ եւ առ ա̃մ ս̃բոց ն̃ց. ըստ եկեղեցւոյ առ.

Լ

Ածածին ամենօրհնեալ. ըզ
պաղատանըս մեր ընկալ.
՚ի հանդըստեան ժա
մուս հասեալ. առ քեզ
գոչեմք անձամբ. թախ ծեալ:

Բանին կենաց բարձօղ է ղեր.
զա̃ծ մարմնով պարագրե ցեր.
առ բանն ա̃ծ բարեխօս լեր.
՚ի փորձանաց ըզ մեզ փըր կել:

Գովեալ ես դու փայտ փրկութե.
ամենօրհնեալ յաղթօղ ըն շան.
՚ի գիշերիս ըստուերա կան.
ծագեա մեզ զ լոյսդ արփիա կան:

Գաղան ՚ի քէն գունդք խաւարին.
անմահնահրաշ զէն արար չին.
զմեզ պահեա շնորհիւ քո յին.
՚ի գիշերիս աղջամըղ ջին:

Երկոտասան ս̃բ առա քեալք.
եօթանասուն աշակեր տեալք.

յան

յանճառ լուսոյն լոյս անճա՛ռնեալք·
որթոյն կենաց պտղաբե րեալք։

Ո ձեզ աղաչեմք արտասուա՛ գին·
և պաղատիմք կողկողա գին·
վանիչ լերուք դի՛ւաց գըն դին·
ո՛չ մերձենալ առ մեզ չա րին։

Լին ընտրեալք բանին կե նաց·
գումարք դասուց տեսանո ղաց·
որք զապագայն ժամանա կաց·
գուշակեցիք հոգւով շնոր հաց։

Ընդ մեզ լերուք աղօթա կից·
որք աստուծոյ էք խօսա կից·
փրկել ըզ մեզ ՚ի վըտան գից·
՚ի յարթնութեն և յերա զից։

Թագա՛ւորին երկնա՛ւո րի·
երկրըպագօղ ՚ի յարդա դի·
մեծ կարապետ սբ ամըր դի·
միջնորդ կենաց և օրի նի։

Ժամանեա՛ մեզ ՚ի յօգնու թե·
զի մի՛ մըտցուք ՚ի փորձու թե·
մաքուր մարմնով լինիլ ՚ի քուն·
արդար հոգւով մնալ ար թուն։

՚Ի

'Ի քէն հայցեմք արտասուա գին .
Նախավըկայ տն̃ արար չին .
Սբ̃ ստեփաննոս բացօղ զեր կին .
տեսօղ զյս̃ յաջմէ ծնո ղին :
Լեր բարեխօս արեամբ քո յին .
տալ մեզ հանգիստ 'ի յանկո ղին .
արթուն լինիլ յառաւօ տին .
բարեբանել զլոյսն անքըն նին :
Խնդրեմք 'ի քէն հայր պատուա կն̃ .
Լուսաւորիչ ազգի մարդ կան .
Տր̃ սբ̃ գրիգոր պետ պարթևեան .
Լեր մեզ պարիսպ և պահա պան :
Ողնողաբար 'ի մեզ գը թա .
զցրուեալ որդիքս քո ժողո վեա .
յուրախութիւն ըզմեզ կո չեա .
և 'ի բարին առաջնոր դեա :
Սեն[illegible]պար թագաւո րին .
[illegible]մարիտ զինուորք նը մին .
Սբ̃ մարտիրոսք վկայք փըրկ չին .
որք յաղթեցիք ըզ թըշնա մին :
Հօրըն լուսոյ միշտ մաղթե ցէք .
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէք .

հո

հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնեա ցէք·
Ի՛բանսարկ՛էն զմեզ թափեցէք։
Զինուափայլ երամք ընտ րեալ·
Ճգնաւ՛որաց դասք երա նեալ·
Թուչնոց երկնից էք նըմա նեալ·
յայրս և ՚ի ծերպըս բընա կեալ։
Պ օղեալ հոգւոց մեր ՚ի մար մին·
Լերուք պարիսպք ընդդէմ չա րին·
զի յաղթեսցուք հակառա կին·
խորտակելով ըզ զէնս նո րին։
Ճրագունք վառեալ լուսով ՚ի լի·
սբ կուսանաց դասք երա մի·
արժան եղեալք առագաս տին·
և անթառամ սբ պըսա կին։
Մ՛եզ բարեխօս լերուք սի րով·
առ տէր քրիստոս աղերսե լով·
՚ի փորձանաց զմեզ փըրկե լով·
յանշէջ հըրոյն ազատե լով։
Յանեղ [illegible]ոյ ա՛ծայ ին·
լուսոյ ստեղծեալք բանի՛ նորին·
զարդարեցայք հոգւով շնորհին·
դասք իններկի զօրք երկնայ ին·

Նա

Նախախնամել՝ զմեզ փութասջիք·
և յօգնութիւն առ մեզ հա սիք·
որ յաստուծոյ հրամանաւ ուիք·
ո՛վ ճշմարիտ մեր սիրե լիք·
Շնորհատու ազգի մարդկան·
Տէր մեր քրիստոս անքննա կան·
զմեզ պահեա՛ միշտ անսա սան·
աստի մինչ յօր քո գալըս տեան·
Ողորմութիւն մեզ պարգև եա՛·
զհիւանդ հոգիս մեր բըժըշ կեա՛·
’ի բանսարկուէն զմեզ փըր կեա՛·
և ’ի չարեաց անփորձ պա հեա՛·
Չար իշխանքըն խաւա րին·
որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին·
քո նըշանաւ սըրբոյ խա չին·
աներևոյթ կործանես ցին·
Պարգևիչ բարեաց մարդ կան·
ամենառատ յամենե ւեան·
պատրաստեցո՛ մեզ անխա փան·
շըպէտըս հոգւոյ և մարմնա կան·
Տուր շնորհեա՛ ինձ արտասուաց·
զի լըւացից զգործըս չա րեաց·

արժան եղէց քոյ հարսա նեաց ·
ընդ իմաստուն ե՟ք կուսա նաց ։
Ուահ բարի իմ տ՟ր յի՟ սուս ·
և հաց կենաց սովեալ հո գւոյս ·
առաջնորդեա՛ մոլորե լոյս ·
և կերակրեա՛ զմիտս ընդ մարմնոյս ։
Սրբեա՛ զհոգիս յաղտոյ մե ղաց ·
՚ի զանազան չար փորձա նաց ·
տո՛ւր ինձ գընալ ըստ քո կամաց ·
զի արժանի եղէց փա ռաց ։
Վիրաւորեաց զիս Թշնա մին ·
այն որ չկամի զկեանս մարդկային ·
զիս բժշկեա՛ տ՟ր երկնայ ին ·
լուսաւորեա՛ լուսով քոյ ին ։
Տրտմեալ հոգւոյս լե՛ր ուրախիչ ·
ցաւած մարմնոյս լե՛ր դարմանիչ ·
մոլոր մտացս լե՛ր ուղ ղիչ ·
ամենառատ բարեաց տո ւիչ ։
Րամից սրբոց աղաչա նաց ·
իններակ դասուց հրեղէն զօրաց ·
առաքելոց քոյ սրբո ղաց ·
մարգարէից տեսանո ղաց ։

 Յան

Յանկալի հայրապետ տաց·
և երջանիկ վարդապետ տաց·
արիւնաներկ մարտիրոս սաց·
և գերագոյն ճգնաւո րաց։
Լուսապսակ ս̃բ կուսա նաց·
որք փեսայիդ սպասեն փա ռաց·
և ամենայն մաքուր ան ձանց·
հետևողաց քոյին կա մաց։
Փրկեա՛ զհոգիս 'ի տանջա նաց·
զազրատեսիլ յանքուն որ դանց·
լըսել տուր զձայն քո աւ̂ե տեաց·
զոր խոստացար քոց սիրո ղաց։
Քեզ հօրըդ փառք միշտ ա̃ռքեմք·
զորդիդ ընդ հօրըդ դա՛ւա նեմք·
ըզհոգիդ սուրբ բարեբա նեմք·
երրորդութ̃եդ երկըրպա գեմք։

~ Ամէն ~

* Յիշատակարան Տպեցման։

Ա̃յ հօր՝ ձեռնտուու՛թ̃են օգ‿ նականութ̃են և յաջողութ̃են գոհու̃թ և փառս մատու ցանեմք՝ ընդ Որդւոյ և ընդ ս̃բյ Հոգւոյն։ Որ ետ կարողութիւն

 մեզ

մեզ նուաստից՝ զսոյն զայս Բարե
խօսս մեղուցելոց (այսինքն զտետ-
րակս Աղօթից մեր Ասորանելւոյն
Եփրեմի) ներկայ առնել ՚ի ձեռն
տպագրեցման։ Որք կամին սովա́-
մաոչէլ․ և յանդիման լինել լալա-
գին դիմօք առաջի աթոռոյ շնոր-
հացն այ․ և լսել զերանաւէտ ձայն
նր․ Թէ մի՛ լար գե́րի՝ բազմաց ող-
բալի․ այլ արի՛ ա́ռ զմիայնակ հո-
գւոյդ քում զկենդանութի՝ զոր
չարաչար մեղօքդ մեռուցեր։
Այլ՝ որ զսա́ ընթեռնու՝ ո́չ կա-
րօտի ջրոյն սելովմայ առ ՚ի բուժիլ.
այլ յինքենէ բղխեալ ջուր արտա-
սուաց՝ լինի աւազան շնորհաց և
բուժէ́ զախտս հոգեկան․ ընդ նը-
մին և զցաւս մարմնական։
Ե՜ զինչ ասելի է զաղօթե․ զի
աղօթիցն գովութի ՚ի մէջն անդր-
քան զաւ [illegible] այն է․ ո՞վ ինքեանք
փայլեցան ՚ի մարմնի՝ զանմարմնոցն
բերելով յինքեանս զնմանութի․ և
հաճոյացան այ։ Ընդ որս և զմեզ
մար

մարդասէրն ած քաւեալ ՚ի մեղաց
և արդարացուցել ՚ի ձեռն աղօթից՝
փոխեսցէ յարքայութիւն որդւոյ
իւրոյ սիրելւոյ տն մերոյ յի քի։

Որում փառք յաւիտեանս
ամէն։

Արդ՝ մինչ ընկալնոյք զմխի-
թարութիւն ինչ հոգւոց ձերոց ՚ի
յընթեռնուլն սբ զաղօթս, յիշե-
ցէ՛ք ՚ի Քս զցանկացօղ աղօթիցս
և զտպելն տօնօղ զկարնեցի քարա
գործ ղազարի որդի զգրավաճառ
եղբայր մանուկն։ Ընդ նոյն և
զորպագրօղ պարտաւոր անձն իմ
զմտատուր. և զհաշեալ և մաշեալ
որդեակն իմ զտիրացու յօհան՛՛,
զպատրաստական ծառայն ձեր ամե
նեցուն։ Եւ զաշխատաւորսն գոր
ծանիս՝ զեւնդոկիացի տիրացու
ղազարիայն. և զամ երախտաւորսն
մեր։ Յորմէ և դուք [illegible] իջիք յի-
շեցեալ այցելութեամբ՝ յաւուր
յայտնութեան նորին. ամէն։

՚Ի Կոստանդնիս ՌՃՂ. Մայ՛՛ Ի.
Ս. երջ

2բ40

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]